

ธรรมะใกล้ตัว Lite

ธรรมะใกล้ตัว...ใกล้ตัวคุณ

ฉบับที่ ๒๓ ฉบับที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓

Dharma@Hand Lite
www.Dlitomag.com

"นโม ภิกษุสงฆ์ นโม ภิกษุสงฆ์"
น้อมบูชาท่านผู้พ้นจากกิเลส
น้อมบูชาธรรมเลิศล้ำ
น้อมนอบถนอทุกทั้งนิมิตไถรรัตน์

ภาพปกโดย manucer <http://manucer.multiply.com/>
สัณยคำโดย พินธรา

สารบัญ

จากใจ บ.ก. ใกล้ตัวฉบับที่ ๒๖ วันนี้แหละดีแล้ว.....	3
สารสองใจ กรรมมีอยู่กับผู้ ทำ.....	6
โหรา (ไม่) คาใจ ดีพร อมแต่ยอมเป็นนั ย.....	9
กว่าจะถึงฝั่งธรรมพระเทพสิทธิอาจารย์ (จันทร์ เขมิโย) ด้วยสัตยาธิษฐาน.....	13
เล่าเรื่องเมืองพุทธคนที่ไม่ถูกนิทาไม่มีในโลก.....	18
เทศนาพาสรวล ๓	20
ดังตฤณวิสั ขนข้อแตกต่างระหว่างความคิดกับจิตที่รู้.....	22
ดังตฤณพจนาน.....	23
วรรณกรรมนำใจ ม่านมนตรา ฉบับที่ ๒๑.....	24
เต็มธรรมในทำนอง I wish I knew how it would feel to be free.....	31
ชวนคิดชวนรู้ฉบับที่ ๒๖	34

ฉบับที่๒๖ วันนี้แหละดีแล้ว

จากใจ ม.ก.โกศลวั
Lite Talk

วันนี้เราอาจจะยังร้อ นรุ่มเหนอะหนะ
แต่เดือนสองเดือนข้างหน้า อาจเย็นฉ่ำ
ฟ้าสวยเมฆใสไร้ ใออบอ้าว
แล้วเราจะลืมความเหนียวตัวในวันนี้ไปสนิท

วันนี้เราอาจจะยังอยู่ในภาวะสงคราม
แต่สองอาทิตย์ข้างหน้า อาจสงบราบคาบได้
ถ้าช่วยกันลดคำด่าให้ บรรยาการดีขึ้นหน่อยลง
ความรู้ สึกเย็นเหมือนสงครามใกล้ สงบก็เกิดขึ้นได้ แทน

วันนี้เราอาจจะยังไม่ลืมภาพที่เกิดขึ้น
แต่ปีหน้า อาจลืมเลือนอย่างสนิทก็ได้
วันนี้และพรุ่งนี้ไม่ประมาทไว้ ก่อนก็ดีไม่เป็นไร
แต่อย่าฝืนใจแค่นั้นใครให้ เกิดภาพเลวร้ายซ้ำๆในหัวเลย

วันนี้เราอาจจะยังไม่เข้าใจเหตุผลของสิ่งที่เกิดขึ้น
แต่พรุ่งนี้อาจเข้าใจก็ได้
วันนี้ยังงงก็ปล่อยให้ งงไปก่อน
ถึงเวลามีคำอธิบายให้ เข้าใจก็หายงงไปเอง

วันนี้เราอาจจะยังมีศรัทธาที่หวั่นไหวกับใครต่อใคร
แต่เดือนหน้า อาจมีศรัทธาที่ต้งมั่นก็ได้
หลังจากทบทวนด้ วยความจริง
ไม่ใช่รับฟังแต่คำชี้นำอันเกิดจากเจตนาเป็นเท็จ

วันนี้เราอาจจะยังโกรธจัด
แต่อีกสัปดาห์อาจหายโกรธอย่างสิ้นเชิง
แล้วจะรวยาวไปทำไมตั้งสัปดาห์
จะดีกว่าไหมถ้า หายโกรธกันวันนี้เลย

พอหายโกรธแล้ว
เราจะได้หาวิธีลงโทษคนทำผิด
ด้วยวิธีที่ไม่ผิด
และไม่ทำให้ประเทศเสียหายไปกว่านี้

ศัตรูของเราคือความเข้าใจผิดของคนกลุ่มหนึ่ง
เราต้องมาศัตรูด้วยความเข้าใจที่ถูกต้อง
ไม่ใช่ฆ่าตัวด้วยการยิงร่างกายให้แตกดับสูญเปล่า
เพียงเพื่อรอให้ฝ่ายเขาตามกลับมาเช็ดขี้ไม่รู้จักจบ

บ้านเมืองกำลังลุกเป็นไฟ
เพราะที่ผ่านมาระพยายามดับไฟด้วยน้ำมัน
วันนี้... ถึงจะยังรินน้ำใจออกมาไม่ไหว
ก็อย่าสาदनํ้ามันกันอยุ่เคยเลย
เมื่อวานบอกชัดพอแล้ว ว่าพวกเราจะได้ อะไรคืนกลับมา

ดังตฤณ
พฤษภาคม ๕๓

เรื่องน่าสนใจระจำคน

เชื่อว่าทุกท่านคงเคยทุกข์กับคำนิทานของผู้อื่นกันมาบ้าง ไม่มากก็น้อยนะคะ
แต่ทราบไหมคะว่า ในสมัยพุทธกาล แม้แต่พระพุทธเจ้าเองก็ยังไม่ถูกนิทาน
คอลัมน์ "เล่าเรื่องเมืองพุทธ" ฉบับนี้
มาดูกันคะว่า พระพุทธองค์ทรงสอนอย่างไรเมื่อถูกนิทาน
ในตอน ["คนที่ไม่ถูกนิทานไม่มีในโลก" \(-/-\)](#)

เป็นอีกหนึ่งเรื่องที่สงสัยกันมากในหมู่นักภวนาคะ
นั่นคือ ["ข้อแตกต่างระหว่างความคิดกับจิตที่รู้"](#)
คอลัมน์ "ดังตฤณวิสัยชน" ฉบับนี้
"คุณดังตฤณ" มีคำตอบให้ในฉบับคะ

เคยสงสัยกันบ้างไหมคะว่า หญิงบางคนดูเหมือนจะพร้อมไปซะทุกอย่าง
ทำไมจึงยอมเป็นบ้านเล็กของสามีคนอื่น ทั้งๆ ที่มีทางเลือกอีกมากมายที่ดีกว่า
คอลัมน์ "โหรา (ไม่) คาใจ" ฉบับนี้
อ่านเรื่องจริงของบ้านเล็กผู้เพียบพร้อมมาให้คุณ **Aims Astro**
ในตอน ["ดีพร้อมแต่ยอมเป็นน้อย"](#) ค่ะ

แม้ว่าสถานการณ์รอบตัวขณะนี้ อาจจะทำให้ใครหลายคนยิ้มไม่ออก^"
แต่ Dlitmag ก็ยังขอเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรอยยิ้มเล็กๆ ให้คุณผู้อ่านนะคะ
แวะพักจากเรื่องร้ายๆ ภายนอก
มารับน้ำเย็นชโลมใจกันได้ ที่คอลัมน์ ["เทศนาพาสรวล"](#) ค่ะ

ข่าวสารและกิจกรรมที่น่าสนใจ

ด้วยสถานการณ์บ้านเมืองในช่วงนี้ยังไม่สงบ กำหนดการณ์ต่างๆ อาจถูกเลื่อนได้
จึงของดการประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรมต่างๆ ไว้ก่อนนะคะ

กรรมมีอยู่กับผู้ทำ

พระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต

"วันนี้ตรงกับวันพระพุทธเจ้าประสูติตรัสรู้ และดับขันธปรินิพพาน เราเรียกว่าวันวิสาขบูชา

พระพุทธเจ้าเกิดกับสัตว์โลกเกิดต่างกันมาก

ตรงที่ท่านเกิดแล้ว ไม่หลงโลกที่เกิดที่อยู่และที่ตาย

มีหนายังกลับรู้ แจ่งที่เกิด ที่อยู่ละที่ตายของพระองค์

ด้วยพระปัญญาญาณโดยตลอดทั่วถึงที่เรียกว่าตรัสรู้ นั่นเอง

เมื่อถึงกาลอันควรจากไป

ทรงลาชั้นที่เคยอาศัยเป็นเครื่องมือบำเพ็ญความดี มาจนถึงขั้นสมบูรณ์เต็มที่

แล้วจากไปแบบสุคติ สมเป็นศาสดาของโลกทั้งสาม ไม่มีที่นำตาหนีแม้ นิดเดียว

ก่อนเสด็จจากไปโดยพระกายที่หมดหนทางเยี่ยวยา

ก็ได้ ประทานพระธรรมไว้ เป็นองค์แทนศาสดา

ซึ่งเป็นที่น่ากราบไหว้ บูชาคู่พึงเป็นพึ่งตายถวายชีวิตจริง ๆ

เราทั้งหลายต่างเกิดมาด วัยวสานา มีบุญพอเป็นมนุษย์ได้ อย่างเต็มภูมิที่ทราบอยู่แก่ใจ

แต่อย่าลืมหักล้างวสานาของตัวโดยลืมหวัง ว่างคุณงามความดี

เสริมต่อภพชาติของเราที่เคยเป็นมนุษย์จะเปลี่ยนแปลงและกลับกลายหายไป

ชาติต่ำทรามที่ไม่ปรารถนาจะกลายมาเป็นตัวเราเข้าแล้ว แก่ ไร้ต

ความสูงศักดิ์ ความต่ำทรามความสุขทุกชั้นจนถึงบรมสุข

และความทุกข์ทุกชั้นจนเข้า ชั้นมหันตทุกข์เหล่านี้

มิได้ กับทุกคนตลอดสัตว์ ถ้าตนเองทำให้ มี

อย่าเข้าใจว่าจะมิได้ เฉพาะผู้ กำลังเสวยอยู่เท่านั้น โดยผู้ อื่นมิได้

เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสมบัติกลาง แต่กลับกลายมาเป็นสมบัติจำเพาะของผู้ ผลิตผู้ ทำก็ได้

ฉะนั้น ท่านจึงสอนไม่ให้ ดูถูกเหยียดหยามกัน

เมื่อเห็นเขาดกทุกข์หรือกำลังจนจนน่าทุเรศ

เราอาจมีเวลาเป็นเช่นนั้นหรือยิ่งกว่านั้นก็ได้

เมื่อถึงวาระเข้า าวจริง ๆ ไม่มีใครมีอำนาจหลีกเลี่ยงได้

เพราะกรรมดีชั่วเรามีทางสร้งได้ เช่นเดียวกับผู้ อื่น

จึงมีทางเป็นได้ เช่นเดียวกับผู้ อื่นและผู้ อื่นก็มีทางเป็นได้ เช่นที่เราเป็นและเคยเป็น

ศาสนาเป็นหลักวิชาตรวจตราดูตัวเองและผู้ อื่นได้ อย่างแม่นยำ
และเป็นวิชาเครื่องเลือกเฟ้นได้ อย่างดีเยี่ยม ไม่มีวิชาใดในโลกเสมอเหมือน
นับแต่บวชและปฏิบัติมาอย่างเต็มกำลังจนถึงวันนี้
มิได้ ลดละการตรวจตราเลือกเฟ้นสิ่งดีชั่วที่มี และเกิดอยู่กับตนทุกระยะ
มิใช่เป็นตัวการพาสร่างกรรมประเภทต่างๆจนเห็นได้ ชัดว่ากรรมมีอยู่กับผู้ ทำ
มิใช่เป็นต้นเหตุของกรรมทั้งมวลไม่มีทางสงสัย
ผู้ สงสัยกรรมหรือไม่เชื่อกรรมว่ามีผล คือคนล้มตน
จนกลายเป็นผู้ มีดบาดอย่างช่วยอะไรไม่ได้
คนประเภทนั้น แม้ เขาจะเกิดและได้ รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่มาเป็นอย่างดี
เหมือนโลกทั้งหลายก็ตาม เขามองไม่เห็นคุณของพ่อแม่
ว่าได้ ให้ กำเนิดและเลี้ยงดูตนมาอย่างไรบ้าง
แต่เขาจะมองเห็นเฉพาะร่างกายเขาที่เป็นคนซึ่งกำลังภกโลกอยู่ โดยเจ้าตัวไม่รู้ เท่านั้น
ไม่สนใจคิดว่าเขาเกิดและเติบโตมาจากท่านทั้งสอง
ซึ่งเป็นแรงหนุนร่างกายชีวิตจิตใจเขาให้ เจริญเติบโตมาจนถึงปัจจุบัน

การดื่มและการรับประทานอาหารทุกประเภท
ล้วนเป็นการเสริมสร่างสุขภาพและความเจริญเติบโตแก่ร่างกาย เป็นอยู่ตามกาลของมัน
การทำเพื่อร่างกาย ถ้า ไม่จัดว่าเป็นกรรมคือการทำ จะควรจัดว่าอะไร
สิ่งที่ร่างกายได้ รับมาเป็นประจำ ถ้า ไม่เรียกว่าผล จะเรียกว่าอะไรจึงจะถูกตามความจริง
ดีชั่วสุขทุกข์ที่สัตว์ทั่วโลกได้ รับกันมาตลอดสาย
ถ้า ไม่มีแรงหนุนเป็นต้น เหตุอยู่แล้ว จะเป็นมาได้อย่างไร
ใจอยู่เฉยๆ ไม่กะนองคิดในลักษณะต่างๆ อันเป็นทางมาแห่งดีและชั่ว
คนเราจะกินยาตายหรือฆ่าตัวตายได้ ด้วยอะไร
สาเหตุแสดงอยู่อย่างเต็มที่เรียกว่าตัวกรรมและทำคนจนถึงตาย
ยังไม่ทราบว่ามันทำกรรมแล้ว ถ้า จะไม่เรียกว่ามีดบาด จะควรเรียกว่าอะไร
กรรมอยู่กับตัวและตัวทำกรรมอยู่ทุกขณะ ผลก็เกิดอยู่ทุกเวลา
ยังสงสัยหรือไม่เชื่อกรรมว่ามีและให้ ผลแล้ว ก็สุดหนทาง
ถ้า กรรมวิ่งตามคนเหมือนสุนัขวิ่งตามเจ้าของ
เขาก็เรียกว่าสุนัขเท่านั้นเอง ไม่เรียกว่ากรรม
นี่กรรมไม่ใช่สุนัข แต่คือการกระทำดีชั่วทางกายวาจาใจต่างหาก
ผลจริงคือความสุขทุกข์ที่ได้ รับกันอยู่ทั่วโลก
กระทั่งสัตว์ผู้ ไม่รู้ จักกรรม แต่กระทำคือหาอยู่หากิน

ที่ทางศาสนาเรียกว่ากรรมของสัตว์ของบุคคลและผลกรรมของสัตว์ของบุคคล”

จาก "ประวัติ ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ"

โดยท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน ฉบับพิมพ์เมื่อเดือนธันวาคม๒๕๕๐

ดี พร้อมแต่ ยอมเป็นน้อย

โดย Aims Astro

ถาม – เพื่อนของดิฉันเป็นผู้หญิงที่พร้อมทุกอย่าง ทั้งหน้าตา ฐานะ การศึกษา ขาดแต่รัก แต่กลับเลือกที่จะเป็นบ้านที่สองของสามีคนอื่นมาหลายปีแล้ว เขามาปรึกษาทุกอย่างอยู่บ่อยๆ ซึ่งดิฉันพยายามเตือนหลายครั้ง ทั้งยกเรื่องบาปบุญคุณโทษให้ฟัง แต่ก็ไม่สามารถเปลี่ยนใจให้เขายอมเลิกกับผู้ชายคนนี้ได้ อยากรู้ว่าเพราะอะไรคนที่ดีพร้อมทุกอย่าง ถึงต้องยอมกินน้ำใต้ศอกคนอื่นคะ

เรื่องแบบนี้มีไม่บ่อยในสังคมของเราค่ะ ที่คนมาทีหลังไม่ได้ มีคุณสมบัติดีกว่าคนที่มาก่อนเลย ลูกค้าที่มีปัญหานี้แล้ว มาตรวจดวงก็ไม่ใช่มะเร็งอะไร ไม่ตก ตรงกันข้ามค่ะ แต่เธอมีการศึกษา มีสถานภาพทางสังคมที่ดี คำตอบของการยอมเป็นน้อยก็คือ "เพราะรัก" "ตัดใจไม่ได้" "เหงา ไม่อยากอยู่คนเดียว" "เป็นบ้านที่สองก็ได้ ขอให้ เขามาหาเราบ้างก็พอ" ทั้งหมดสะท้อนถึงความอ่อนแอของใจ ซึ่งคนในสมัยเราเป็นกันมากนะคะ ดังนั้นถ้าถามว่าเพราะอะไร ตอบว่าเพราะแพ้ ก็เลยตัวเอง ดันไปเริ่มสานไมตรีเข้า ถ้าใจจนกล้าตัวมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งลงไป คราวนี้ตัดขาดยากค่ะ บางคนให้เหตุผลว่าเพราะเราเป็นของเขาไปแล้ว (T.T) โธ!

สิ่งที่ประมวลได้ จากลูกค้า ถึงการตัดสินใจที่จะเริ่มต้นคบหากับคนมีพันธะแล้ว ก็คือ ด้วงद्याยังไม่แต่งงาน ยังไม่มีเมีย ก็ไม่ผิด ตรงนี้ต้องดูระดับความเป็นเจ้าของด้วยนะคะ บางคนยังไม่ได้ จดทะเบียนสมรสหรือยังไม่ได้ จัดพิธีแต่งงาน แต่อยู่กินกันแล้ว แบบนี้ก็เท่ากับแย่งคู่ครองของคนอื่นค่ะ บ้างคิดว่าผิดเพราะไม่ได้ ทำให้ ภรรยาเขารู้ เมื่อไม่รู้ ก็เสียใจ และเธอไม่เคยคิดแย่งมาครอง ซึ่งประเด็นนี้ไม่เกี่ยวกับความเจ็บปวดของใครนะคะ แต่สำคัญว่าทั้งคู่ ชายและตัวคุณมีความละเอียดใจที่กำลังทำผิดศีลธรรมหรือไม่ต่างหาก บ้างได้ ฟังจากเขาว่าอีกไม่นานจะหย่ากับเมีย แต่คบไปรอไปจนพลีชีพ เขากับเมียก็ยังไม่เลิกกัน บ้างคิดว่าเธอไม่ได้ ต่อกว่าคนที่มาก่อน เพียงแต่เจอกันช้าไป เรื่องนี้ถ้าจะเป็นคู่บุญกันได้ กรรมคงจัดสรรให้ เจอกันตอนยังโสดทั้งคู่ค่ะ แต่ว่ามันคู่บาป กรรมเลยจัดสรรให้ มาเจอกันเลยผิดที่ผิดเวลา เจอกันแล้ว ก็ต้องทำลายศีลธรรมนะคะ

สำหรับคนที่แพ้ แรงยุของกามราคะ ไม่มีธรรมะคุ้มครอง ขาดความยับยั้งชั่งใจแล้ว การมีรูปร่างหน้าตาดี มีการศึกษา ฐานะร่ำรวย ทั้งปวงนั้นแทนที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้ พ้นจากสถานการณ์นั้นๆ บางครั้งก็กลับกลายเป็นสิ่งที่ทำให้ ยึดไว้ อย่างเหนียวแน่น เพราะถือว่าฉันก็ไม่ได้ ต่อกว่า เลยเป็นแรงฮึดที่ทำให้ ยอมแพ้ ไม่ได้พยายามหาทางเอาชนะต่างๆ ที่มันผิด เป็นแบบนี้ก็มีค่ะ ได้ ฟังจากลูกค้าบ่อยๆ นะคะ

ความอยากเอาชนะนี่น่ากลัวค่ะ ทำให้หลายคนหลงเดินทางผิดไปเลย ใช้ สารพัดวิธีที่จะได้ครอบครอง ผู้ชายที่ไม่ซื่อสัตย์คนหนึ่ง ซึ่งในที่สุดก็อาจจะไม่สมหวังก็ได้ ต่ ้องเสียม ร ู้ สึกอิ้ววธามีดีขนาดนี้ ทุ่ม ทั้งตัว ทั้งใจ ทั้งเงิน แล้วทำไมยังไม่เลือกเรา หรือต่อให้ได้ มาครองก็ยังถือว่าโชค ร้ายไม่ใช่โชคติดพร ได้ ผู้ ชายหลายใจที่นอกใจภรรยามาแล้ว วันหนึ่งเราอาจจะตกที่นั่งเดียวกับเขาไม่ซื่อสัตย์คนที่เคยร่วม ทุกข์ร่วมสุขกันมาได้ ก็ทำไมจะทำกับเราไม่ได้

ว่าแล้ว วกก็ขอยกตัวอย่างลูกค ้าหญิงท่านหนึ่ง เมื่อผูกดวงแล้ว ก็เห็นว่าดวงดีมากแทบทุกเรื่อง จึงบอกไปว่า ดีหมดทุกอย่างยกเว้น ความรัก ลูกค ้าบอกว่าอยากปรึกษาเรื่องนี้แหละ แล้วให้ รายละเอียดของตัวเอง คร่าวๆ สรุปความเป็นไปอย่างที่เห็นในดวงคือเป็นคนที่เป็นคนดีเพียบพร ้อมทั้งหน ้าที่ทำงาน การศึกษา การเงิน พ่อแม่ญาติพี่น้อง ซื่อสัตย์และการเคารพยกย่องจากสังคม แต่ว่าตอนนี้เธอรักกับสามีของคนอื่นอยู่ เรื่อง มันเริ่มจากการที่เขารู้ว่ามีปัญหากับภรรยา และบอกเธอว่าอีกไม่นานก็จะเลิกกันอยู่แล้ว

ข อความท่านองนี้เป็นถ้อยคำที่ผู้ ชายบอก มักใช้ เป็นเหตุผลเมื่ออยากจะจีบคนใหม่ แต่ว่าที่สุดก็ไม่เลิก กับภรรยาตัวเอง แล้วก็ไม่ทิ้งคนใหม่ด้ วย เลยกลายเป็นรักสามเส ้า ที่ทำให้ ชีวิตของลูกค ้า หญิงหลายคน ต่ ้องแสนเศร ้าคะ ซึ่งตรงนี้ต่ ้องระวังเลยนะค ้าไม่ว่าเขาจะบอกก็พ ้นหนาว่าเลิกแน่ๆ แน่ๆ แน่ๆ แน่ๆ แน่ๆ แต่ถ้าทางพฤต ิ นัยและ/หรือน ิ ต ิ นัย ยังอยู่ด้วยกัน ก็บอกตัวเองไว้ก่อนเลยว ิ ชาติเรามีเจ้าของ แล้ว เราห้ามยู่”

เมื่อเข ้าใจว่าเขาจะเลิกกับภรรยาแน่ๆ เธอจึงสานสัมพันธ์ ้วยจนถึงขั้นลึกซึ้ง แล้ว วกก็ขอให้ หย่าแล้ว มาจัด พิธีแต่งงานกัน เพราะเป็นคนมีหน ้ามีตาทั้งคู่ จึงต่ ้องล ักลอบคบกันมาตลอด แต่ก็ไม่รอดพ ้น หุตาคน รอบข ้างไปได้ เสียงติ ฉินนินทา ก็เริ่มมีมากขึ้น เธอก็พยายามเร่งรัดให้ เขาหย่าเสีย แต่รอแล้ว รรอเล่าก็ไม่ หย่า ทั้งที่ในตอนแรกก็ดูเหมือนว่าเขาพยายามเลิกกับภรรยา แต่อีกฝ่ายไม่ยอม ต่อมาขนาดภรรยาออก ปากขอเลิกเพราะไม่อยากทนสภาพแบบนี้อีกต่อไปแล้ว ฝ่ายชายกลับไม่ยอมหย่าเสียเอง และบอกให้ ทั้ง เธออดทนใช้ ชีวิตแบบนี้ต่อไป โดยเขาจะไม่เป็นฝ่ายบอกเลิกก่อนแน่ๆ ให้ เธอเลือกเองว่าจะอยู่หรือไป ความสัมพันธ์ที่เหมือนจะหอมหวาน เต็มไปด้ ้วยความหวังในคราวแรก ก็กลับกลายเป็นหนามที่ทิ่มแทง หัวใจเธอไปแล้ว ในตอนนี้

ถึงแม้ เรื่องราวจะกลับกลายเป็นแบบนี้ แต่ฝ่ายชายก็ยังมาหา มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกันอยู่เหมือนเดิม พ ึง ลูกค ้า เล่าเรื่องแล้ว ก็เลยให้ สติว่าทำไมเขาต่ ้องเลิกกับคุณต ้วย ในเมื่ออยู่กันเขาไม่ต่ ้องเสียอะไรส ัตถ อย ได้ เปล่าหมดทุกเรื่อง ลูกค ้าบอกว่าเคยคุยกับภรรยาเขา ฝ่ายชายบอกว่า “ฟิ ดิ ดชะว่าดีกว่าสามีฟิ ไปเที่ยว อาบอบนวด ไม่เสี่ยงโรคด ้วย เมื่อเล่าให้ พ ึงว่าฝ่ายชายพูดอะไรบ ้าง เช่น บอกว่ารัก ถ ้อ ยคำสัญญาต่างๆ ภรรยาเขากลับบอกว่า “ที่พูดกับน ้อง เขาก็เคยพูดกับฟิ มาก่อนทั้งนั้นแหละ

ลูกค้า บอกว่าเขาไม่มีอะไรกับภรรยาหลงมานานแล้ว อ้วนแบบดูแลกันไปเป็นครอบครัว พ่อแม่ลูก เธอ จึงคิดว่าตัวเองเหนือกว่าเพราะยังมีเพศสัมพันธ์กับเขาอยู่ ดิฉันจึงมองต่างมุมว่าขนาดไม่มีอะไรกัน เขายัง ไม่เลิกกัน เพราะฉะนั้นถ้า ออกรู้ ว่าเขาหวังอะไรและจริงใจแค่ไหน ก็ขอให้ ดิฉันสัมผัสลึกซึ้งกันเสีย แต่ก คิดว่าเธอไม่กล้า ทำอย่างนั้น เพราะมันเป็นสิ่งเดียวที่ทำให้ รู้ สึกว่าตัวเองเหนือกว่าภรรยาเขา ซึ่งจริงๆ แล้ว เพศสัมพันธ์ที่ไม่คำนึงถึงความถูกต้อง คิดถึงแต่อารมณ์ความต องการเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ อย เป็น มนุษย์ก็ทำได้ ค่ะ ดังนั้นถ้าคิดว่ารักกัน ก็อย่าทำบาปด้วยกัน ยิ่งรัก มากยิ่งเห็นแก่ตัวน้อย ต้อง อยาเห็นอีกฝ่ายและตัวเราเองปล่อยแพ้วด้วยศีลนะคะ

อ่านดวงแล้ว ก็เห็นว่าอันที่จริง เธอไม่ใช่คนใจบาปหยาบขั ะอะไร ตรงกันขั กลับเป็นคนทีคำนึงถึงความ ถูกต อง และสามารถช่วยเหลือคนอื่นต วยใจทีอยาช่วยจริงๆ แต่ปัญหาคือเป็นคนมีทิฐิมานะมาก ลูกค้า ะบอกว่เธอก็ปฏิบัติธรรม ดิฉันจึงให้ กำลังใจว่า ในส่วนนี้ก็ต องขออนุโมทนาต วยนะ**ปฏิบัติธรรม แล้ว จะให้ได้ผลดีต้องรั กษาศีลห้าให้ครบถ้วนต วย**คุณทำอยู่แล้ว ทีนี้ก็ครบทั้งทาน ศีล ภาวนา ลูกค้า ะบอกว่เธอเลิกกับเขาไม่ได้ ส่วนหนึ่งเพราะบักใจเชื่อว่าผู้ ชายคนนี้คืของตัวเอง ประเด็นนี้ทำ ความเข้ ใจกับลูกค้า ว่าถ้า ะเขาจะเป็นคู่ ก็เป็นได้ แค่คู่บาป เพราะคบกันแล้ว ต องลักกิน ขโมยกิน ผิดศีล ร่วมกัน เป็ดเผยก็ไม่ได้ เพราะเป็นคนมีหน้ ามิตาทั้งคู่บ ิไม่มีแต่ชีวิตจะมีตลงๆ เรือยๆ แบบนี้ไม่ได้ พาไป นิพพานแต่พานลงเหวขั างทางนะคะ

ลูกค้า ะบอกว่เธออยากมีครอบครัวที่อบอุ่น ฟังแล้ว เข้ ใจหัวอกลูกผู้ หญิงต วยกันนะคะ แต่ต วยความปรารถนา ดีต่อเธอจริงๆ ก็ขอว่าถ้า ะอยากได้ ะไรก็ต องทำเหตุ ถ้าคุณยังปล่อยชีวิตให้ อย ในวังวนนี้ ต่อให้**ดี**คุณก็ ะได้ เขาก็เข้ ามาในจังหวะนี้ไม่ได้ หรอก แล้ว ก็ตรวจดวงให้ ะอะไรจะมีโอกาสเจอคนที่ดีกว่านี้ แต่มีข้ ะ แม้ ว่เธอต อย เลิกกับคนที่คบอยู่ให้ เร็วที**สุ ข**แข็งๆ กับกิเลสตัวเองเข้ าวัว ขอให้ภูมิ ใจว่า**คุณอยู่ใน ศีล** ถึงแม้ว่าม้ ะจะทรمانแค่ไหน จะเจียนตายแค่ไหน ตอให้ขาดใจไปเล**(จริงๆ ไม่ถึงขนาด นั้นหรอก)** ก็ตายไปพร้อมศีล ยังใจก็มี โอกาสไปสุคติได้ แต่ถ้าทำผิดศีลไปเนิ่นนาน หุติ เป็นที่ หมายแน่ๆ ค่ะ

ลูกค้า ะเล่าเพิ่มเติมว่าคุณแม่ของเธอก็ทุกข์ใจเพราะเรื่องนี้มาก จึงขอรั ะองให้ เลิกกับผู้ ชายคนนี้ แล้วหนีไป พาเข้ าบ้ านอีก แต่ลูกสาวไม่ยอมทำตาม จนในที่สุดแม่ก็ต อย ยอมรับสภาพไปเอง ดิฉันนึกสงสารทั้งคุณ แม่และคุณลูก ก็ให้ สติไปว่าที่แม่ยอมก็เพราะท่านรั กคุณ แต่คุณไม่ยอมเพราะเห็นแก่ความต องการของ ตัวเองมากกว่าความรักของแม่ ที่สำคัญกว่านั้นคือคุณไม่รักตัวเองเลย

ความรักลูกนี้ยิ่งใหญ่มาค่ะ พ่อแม่ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ กำลังทรัพย์เพื่อลูกทุกอย่าง ผู้ ปกครองของ ลูกคือ ะยบางคนเคยบอกว่า"แม่ แต่ชีวิตก็ให้ ลูกได้เพราะฉะนั้นใครจะทำอะไรผิดศีลผิดธรรม อยาล้ม คิดถึงคนที่รั กคุณเสมอ ต วยนะคะ ว่ามันทำรั ายจิตใจของเขามากขนาดไหน

ปัญหาทำนองนี้เคยเขียนไปบ่อยๆ แต่ก็ยังมีอยู่ไม่จบไม่สิ้นค่ะ มีแง่มุมรายละเอียดแตกต่างกันออกไปบ้าง แต่แก่นของเรื่องไม่ต่างกันเลยคะ สำหรับคุณที่มีความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรมอยู่ ก็เข้าใจคะว่ามันทุกขไม่ใช่น้อยเลย แต่ต้อบอกกว่าถ้าคุณยุติความสัมพันธ์นี้ด้วยใจที่เลือกไม่มีเวรภัย ขอคืนสามีและพ่อของลูกให้เจ้าของเขาไป และไม่ต้อองมาสร้างบาปร่วมกับผู้ชายที่รัก ยิ่งนานวันไปจะยิ่งภูมิใจในตัวเอง แต่ถ้าวรให้เขาเป็นฝ่ายบอกเลิกด้วยเหตุผลอันใดก็ตามที มันจะกลายเป็นว่าคุณสูญเสียทั้ง จะเหลือแต่ความรู้ สึกแหย่ กับตัวเอง ที่สำคัญคือไม่ต้อองคิดอยากเอาชนะกระรยาเขา **เพชรเอาชนะะที่ดีที่สุด คือการเอาชนะะกิเลสตัวเอง อย่ารู้กะไรเกินกว่ารู้ กในศีลธรรมเลยนะคะ**

สำหรับท่านที่สนใจดวงกับคุณAims Astro สามารถรายละเอียดเพิ่มเติมได้ ตามลิงค์ด้านล่างค่ะ

<http://sites.google.com/site/aimsastro/>

พระเทพสิทธิอาจารย์(จันทร เขมมิโย) ด้วยสัตตยาริษฐาน

ภาวาระกิจแห่งธรรม

โดย เทียบธลี

พระเทพสิทธิอาจารย์ (จันทร เขมมิโย)

วัดศรีเทพประดิษฐาราม อ.เมือง จ.นครพนม

ภาพประกอบจากหนังสือ "๔๗ ปี อมตะธรรม พนธุโล ภิกขุ"

พระเทพสิทธิจารย์ (จันทร เขมมิโย) เป็นพระมหาเถระผู้มีคุณูปการต่อพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะในเขตจังหวัดนครพนมและใกล้เคียง ผู้ที่เคารพเลื่อมใสมักเรียกท่านว่า "ท่านเจ้าคุณนุ" ท่านเคยดำรงตำแหน่งสำคัญหลายๆ ตำแหน่ง เช่น เจ้าคณะจังหวัดนครพนม(ธรรมยุต) รองเจ้าคณะภาค๘, ๙, ๑๐, ๑๑ (ธรรมยุต), ที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค๘, ๙, ๑๐, ๑๑ (ธรรมยุต) อีกทั้งยังเป็นอุปัชฌาย์ของพระมหาเถระหลายรูป เช่น หลวงปู่คำดี ปภาโส หลวงปู่สิม พุทธาจาโร หลวงปู่บัวพา ปญญาภาโส หลวงปู่จันทรศรี จนททีโป หลวงปู่แว่น ธนปาลิ เป็นต้น และเป็นพระอาจารย์คนแรกของท่านพระธรรมเจดีย์ (จุม พนธุโล) ผู้มีอุปการะอย่างยิ่งแก่พระกรรมฐานในสายพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

▲ (แถวหลัง) พระเทพเจติยาจารย์ (วิริยงค์ สิรินธโร), หลวงปู่บัว สิริบุญโน, หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน (แถวกลาง) หลวงปู่ขาว อนาลโย, หลวงปู่ฝั้น อาจาโร, หลวงปู่กว่า สุมโน, พระครูอุดมธรรมคุณ (ทองสุข สุจิตโต) (แถวหน้า) พระเทพสิทธิศาสตร์ (จันทร์ เขมิโย), ท่านเจ้าคุณพระธรรมเจดีย์ (จูม พนฺธุโล)

ท่านเจ้าคุณปู่' และพระกรรมฐานในสายพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต
ภาพประกอบจากหนังสือ "จากวันวานจนวันนี้ (วัดโพธิ์สมภารฯ จตุรธานี)"

ท่านเจ้าคุณปู่' ได้ ได้รับความเคารพอย่างสูงยิ่งทั้งจากบรรพชิตและฆราวาส
ดังเช่น สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก(เจริญ สุวฑฺฒโน)
ทรงเคยกราบนมัสการถวายตัวเป็นลูกชาย พระองค์มักจะทรงเรียกท่านเจ้าคุณปู่' ว่า'ท่านเจ้าคุณพ่อ'
ส่วนท่านเจ้าคุณปู่' ก็เรียกท่านเจ้าอาพระคุณสมเด็จพระเจ้าจักรี าคณลูก'
(ท่านเจ้าคุณปู่' มรณภาพไปก่อนที่จะสมเด็จพระญาณสังวร จะได้รับการสถาปนา
เป็นสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก)

แต่กว่าที่จะได้ รับการยกย่องดังที่ปรากฏนั้น ท่านก็ได้ ผ่านเรื่องราวทดสอบจิตใจมากมาย
และเหตุการณ์หนึ่งที่มีความสำคัญ จนถึงกับทำให้ ท่านตั้งสัตยาธิษฐาน
ก็คือเมื่อครั้งเข้าเฝ้าฯ ท่านข้าหลวงต่างพระองค์ ในรัชกาลที่ ๕
อันมีความเป็นมาเป็นไปดังนี้

ในปี ๒๔๔๕ พระยาสุนทรเทพกิจจารักษ์ ข้าหลวงเมืองนครพนม
ได้ ไปกราบนมัสการพระอาจารย์เสาร์ กนฺตสีโล และคณะ
และเล่าถึงปัญหาพระภิกษุสามเณรในเมืองนครพนม พร้อ มขอคำแนะนำเพื่อแก้ไข
ท่านพระอาจารย์เสาร์จึงให้ เสาะตักภิกษุสามเณรที่เฉลียวฉลาด มีความประพฤติดี
มาทำทัฬหีกรรมบัญญัติเป็นภิกษุสามเณรในธรรมยุติกนิกาย และจะรับมาศึกษาในสำนักของท่าน
ท่านข้าหลวงฯ จึงคัดเลือกภิกษุสามเณรได้ รวม ๕ รูป มาถวายตัวเป็นศิษย์

หนึ่งในนั้นก็คือพระจันทร์ เหมโย ซึ่งได้รับการอบรมทั้งด้านปริยัติและปฏิบัติ
ตลอดจนหลักพระพุทธศาสนา ตามแผนใหม่ที่ตั้งตั้งขึ้น จากสำนักวัดเสียบ เมืองอุบลราชธานี

ท่านได้รับการศึกษาอยู่จนถึงปี๒๔๔๙ ซึ่งเข้าสู่วัยที่สาม ขณะนั้นท่านอายุประมาณ๒๕ ปี
พระยาสุนทรเทภกิจจารักษ์ ได้ส่งหนังสือไปกราบนมัสการพระอาจารย์เสาร์
พร้อมทั้งทราบทูลข่าหหลวงต่างพระองค์ในรัชกาลที่๕ ประจําณทลอีสาน
เพื่อทูลขอนิมนต์ตัวพระจันทร์ เหมโย และคณะ
กลับไปตั้งสำนักของพระสงฆ์ฝ่ายธรรมยุตขึ้นที่เมืองนครพนม
ข่าหลวงต่างพระองค์ทรงมีพระประสงค์จะพบและดูตัวพระจันทร์และคณะ
พระอาจารย์เสาร์จึงได้ นำไปเข้าเฝ้าฯ เมื่อ๑๓พระเนตรก็ทรงมีรับสั่งว่า

"พระอย่างคุณหรือจะนำคณะธรรมยุตไปตั้งที่จังหวัดนครพนม
รูปร่างเล็ก ยังหนุ่มจัด ความรู้ ยังอ่อนหาพอที่จะรักษาตัวและหมู่คณะได้ ไม่
น่าจะไปตายเพราะผู้ หญิง ฉันเกรงว่าจะนำวงศ์ธรรมยุตไปทำเสื่อมเสีย

พระอาจารย์เสาร์จึงถวายพระพรเล่าถึงความประพฤติ จรรยา มารยาทต่างๆ
ตลอดจนความมั่นคงในพระธรรมวินัยของพระจันทร์และคณะ ดังความว่า

"พระจันทร์รูปนี้มีจิตใจมั่นคงเข้ม มแข็ง มีอัธยาศัยหนักแน่นกว้างขวางและสูงส่งมาก
เป็นที่ไว้ เนื้อเชื่อใจของพระภิกษุผู้ เป็นอาจารย์
อาตมภาพคิดว่า การที่พระจันทร์จะนำวงศ์ธรรมยุตไปตั้ง
ทำให้ เป็นที่เสื่อมเสียแก่คณะสงฆ์ธรรมยุตนั้น เห็นจะเป็นไปได้ ยาก
เพราะว่าอาตมภาพได้ ฝึกฝนอบรมแล้ว
พิจารณาเห็นสมควรอนุญาตให้ นำคณะธรรมยุตไปจัดตั้งที่จังหวัดนครพนมได้

ฝ่ายท่านเจ้าคุณปู่ เมื่อได้ ฟังพระดำรัสที่เหมือนหมิ่นน้ำใจท่านมาก
ก็เกิดโทมนัสขึ้นในจิตใจ จึงตั้งจิตกระทำสัตยาธิ ษฐานว่า

"เราจะพยายามประพฤติ ปฏิบัติ ทำตัวมิให้ เสียหาย
จะปกป้องคุ้มครองวงศ์ธรรมยุตให้ ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้
มิให้ เกิดความเสียหายแก่คณะสงฆ์และวงศ์ธรรมยุต
จะพยายามเอาชนะพระดำรัสนี้ให้ ได้

ท่านตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ยอมให้ เป็นไปตามพระดำรัสนั้น
ส่วนท่านข่าหลวงต่างพระองค์เมื่อได้ ทรงฟังคำชี้แจงของท่านพระอาจารย์เสาร์แล้ว

ก็ทรงอนุญาตให้ คณะของพระภิกษุจันทร์ไปเผยแพร่และจัดตั้งสำนักได้
อีกทั้งยังเสด็จพร อมกับพุทธบริษัทในเขตเมืองอุบลราชธานี จนถึงเขตนอกเมือง
เพื่อไปส่งคณะสงฆ์ที่จะเดินทางไปยังเขื่อนนครพนม
และประทานลายพระหัตถ์ให้ อีก๑ ฉบับมีข้อความระบุลงไปชัดเจนว่า
"ให้นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในระยะทางที่เดินผ่าน
ให้ จัดคนตามส่งตลอดทางและให้ จัดที่พักอาศัย อาหาร ถวายต์ วย

หลังจากเดินทางบุกป่าฝ่าดง อย่างยากลำบากและเหน็ดเหนื่อย
ในที่สุดคณะของท่านก็ถึงจุดหมายปลายทาง ซึ่งได้ มีการจัดงานต้อนรับอย่างมโหฬาร
สำนักสงฆ์ในธรรมยุติกนิกาย จึงได้ ประดิษฐาน ณ เมืองนครพนม นับแต่บัดนั้น

ตลอดชีวิตของท่านเจ้าคุณปู่ ท่านได้ บำเพ็ญประโยชน์นานัปการ
ได้ สร้างถาวรวัตถุมากมาย จัดการศึกษาทั้งของคณะสงฆ์และฆราวาส
เผยแผ่พระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ อันเปรียบได้ ดังแสงสว่างนำทางแก่บรรดาพุทธบริษัท
ปกครองคณะสงฆ์ ดำรงวงศ์ธรรมยุตให้อยู่มั่นคง ได้ ดังที่ตั้งสัตยาธิ ฐานไว้
มีจริยวัตรอันงดงามควรสมณสาธูป กราบจนวาระสุดท้ายแห่งธาตุขันธ์

หมายเหตุผู้เขียน

จากการค้นคว้าของผู้ เขียน ยังไม่พบหลักฐานที่แน่ชัดว่า
สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ทรงกราบนมัสการถวายตัวเป็นลูกชายของท่านเจ้าคุณปู่ เมื่อใดกันแน่
แต่พบว่าในงานพระราชทานเพลิงศพท่านพระธรรมเจดีย์ เมื่อปี๒๕๐๖
ท่านเจ้าคุณปู่ ได้ กล่าวถึงพระสาสนโสภณ (เจริญ สุวฑฺฒโน) โดยใช้ คำว่า "ลูกชาย"
เรื่องมีอยู่ว่า สมเด็จพระมหาธีรวงศ์ (พิมพ์ ธรรมธโช) ได้ พุดกับพระสาสนโสภณ
ว่า "ถ้าท่านเจ้าคุณมาไม่ทัน เจ้าคุณปู่ เดินทางกลับจังหวัดนครพนมเสียก่อน
ท่านเจ้าคุณปู่ฯ ยังไม่ทันเห็นหน้า จะบาปมาก
เหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะเมื่อวันก่อนหน้า นี้ ได้ มีพระภิกษุสามเณรถึง ๗๐๐-๘๐๐ รูป
ไปกราบนมัสการท่านเจ้า คุณปู่ และเมื่อคณะของสมเด็จพระมหาธีรวงศ์ เข้าไปพบ
ท่านเจ้า คุณปู่ ก็ท่ามากพลงไข มือป้องหน้า มองดู พร อมกับพุดว่า
"เบิ่งหน้า แล้วเห็นองค์ใดก็บ่แม่นลูกชายปู่(มองหน้ารูปไหนก็ไม่ใช่ลูกชายของท่าน)
คือไม่ใช่ท่านเจ้า คุณสาสนโสภณ วัดบวรนิเวศวิหาร(สมณศักดิ์ ในขณะนั้น)
เมื่อพระสาสนโสภณได้ ฟังก็พอใจมากอมยิ้มอยู่ในที่

และไปกราบนมัสการท่านเจ้าคุณปู่ ในภายหลัง

เอกสารประกอบการเขียน

"พระครูวิเวกพุทธกิจ หลวงปู่ใหญ่เสาร์ กนดสีโล พระปรมาจารย์ใหญ่ฝ่ายพระกรรมฐานโครงการหนังสือบูรพาจารย์ เล่ม ๕ โดย ปฐมและภัทรา นิคมานนท์ ฉบับพิมพ์เมื่อธันวาคม ๒๕๔๖.

"ชีวประวัติ และปฏิปทาหลวงปู่ จันทร์คณเดศ ษยานุศิษย์พิมพ์อุทิศถวาย ท่านเจ้าคุณปู่ พระเทพสิทธิศาสตร์ (เขมียเถระ จันทร สุวรรณมาโจ) ในงานเสด็จพระราชดำเนิน พระราชทานเพลิงศพพระเทพสิทธิศาสตร์ ณ เมรุวัดศรีเทพประดิษฐาราม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม วันเสาร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ ฉบับพิมพ์ปี ๒๕๕๐.

"แก้วมณีอีสาน" หนังสือที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพ นายนฤทธี ดันดี ศิริรินทร์ ณ เมรุวัดพระศรีมหาธาตุ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร วันเสาร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐.

"๔๗ ปี อมตะธรรม พนุทโล ภิกขุ" พิมพ์เมื่อ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๒.

"พระผู้เจริญพร อัมมมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจัดพิมพ์นี้ อมถวายสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกในงานฉลองพระชันษา ๙๖ ปี วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๒.

"จากวันวานจวบจนวันนี้ (วัดโพธิ์ สมภารณ์ จอุดรธานี)" พิมพ์เมื่อ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒.

เว็บไซต์

www.sangharaja.org

www.guideubon.com

www.dharma-gateway.com

<http://th.wikipedia.org/wiki/จังหวัดนครพนม>

คนที่ไม่ถูกนิ นทาไม่มีในโลก

เล่าเรื่องเมืองพุทธ

โดย North Star

ว่ากันว่า อาวุธชนิดหนึ่งที่ร้ายกาจไม่แพ้ ศาตราวุธทั้งหลาย
ก็คือคำพูดของคนเรานี่เองคะ
ใครที่เคยถูกนิ นทา ย่อมรู้ ชึ่งถึงพิษสงของคมวาจาจนตีทำร้ายได้ เจ็บปวดเพียงใด
เล่าเรื่องเมืองพุทธฉบับนี้ ขอนำพระธรรมเทศนาของหลวงปู่คำดี ปภาโส
วัดถ้ำผาปู่ นิมิตร ตำบลนาอ้อ อ.อำเภอมือจึงหวัดเลย
มาเป็นกำลังใจแด่ผู้ ที่ถูกนิ นทา กันคะ

ในปัจจุบันนี้มีพระและฆราวาสจำนวนมากที่ไม่เชื่อว่า
ผู้ ที่ปฏิบัติ แล้ว จะสามารถสำเร็จเป็นพระอริยเจ้า ชั้นใดชั้นหนึ่งได้
ท่านเหล่านั้นถือว่าหมดยุค หมดสมัยแล้ว
สำหรับเรื่องนี้แล้ว ถ้าไม่ประพฤติปฏิบัติเองแล้ว ก็จะไม่สามารถรู้ ได้
ผู้ ที่จะรู้ ได้ เห็นได้ จะต้องเป็นผู้ ปฏิบัติแล้ว ก็จะเห็นเอง
พระพุทธเจ้ายังตรัสกับพระอานนท์ ก่อนที่พระองค์จะเสด็จปรินิพพานว่า
"แม้ว่าต วดภาคจะปรินิ พพานไปแล้ว แต่ธรรมคำสั่งสอนของตภาคตยังอยู่
ถ้าผู้ใดประพฤติ ปฏิบัติ ตาม ก็จะสามารถสำเร็จมรรคผลได้เหมือนกัน
นี่แสดงให้เห็นแล้ว วว่า ในปัจจุบันนี้ก็สามารสำเร็จเป็นพระอริยเจ้า ชั้นใดชั้นหนึ่งได้ เหมือนกัน
สำหรับผู้ ที่ปฏิบัติ ตามหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

สำหรับผู้ ที่ไม่เชื่อเรื่องเหล่านี้ เราก็ไม่สามารถไปตำหนิติเตียนอะไรได้
เพราะเรื่องบุญเรื่องวาสนานี้ไม่สามารถจะแข่งกันได้
เรื่องที่ว่ามิบุคคลที่ไม่เชื่อนั้น อย่าว่าแต่ในสมัยปัจจุบันเลย
แม้ แต่ในสมัยพุทธกาลก็ยังมีเหมือนกัน
คือในสมัยพุทธกาลนั้นยังมีบุคคลที่ไปตำพระพุทธเจ้า อยู่
มีอยู่ครั้งหนึ่ง มีผู้ ไปตำพระพุทธเจ้า อย่างมาก

พระอานนท์เลยกราบทูลพระพุทธเจ้าให้ หลีกหนีไปที่อื่น
พระพุทธเจ้าทรงถามพระอานนท์ว่า "เมื่อหนีไปถึงบ้านหน้า เขายังด่าอยู่อีกจะอย่างไร
พระอานนท์ก็กราบทูลว่า "ถ้าด่าอีกก็หนีอีก"
พระพุทธเจ้าทรงเตือนพระอานนท์ว่า "อย่าเข้าใจเขาด่าอานนท์ เขาด่าเราด่าคนต่างหาก
และอีกประการหนึ่งเราจะตั้งองค์ที่นี้ ถ้าเราไม่แก้ที่นี้ เราจะตั้งองค์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด

ในโลกมนุษย์นี้ เราจะหลบหนีจากคำตำหนิติเตียนไม่ได้
แม้แต่พระพุทธเจ้าเอง ซึ่งเป็นจอมปราชญ์ทั้งหลาย ก็ยังถูกโลกติเตียนอยู่
พระพุทธเจ้าท่านจึงตรัสเป็นพุทธภาษิตไว้ว่า นัตถิ โลเก อนินทิโต
แปลใจความว่า คนที่ไม่ถูกนินทาไม่มีในโลก
เราจะให้ สัตว์โลกปราศจากสิ่งดังกล่าวไม่ได้
เพราะฉะนั้นเราผู้ ปฏิบัติธรรมทั้งหลาย
ก็อย่าพากันไปเอาเรื่องของโลกมาเป็นอารมณ์ของใจ
จะทำให้ จิตใจของเราหมวมอง

คัดจาก ประวัติของหลวงปู่ คำดี ปภาโส
อนุสรณ์ ในงานพระราชทานเพลิงศพพระครูญาณทัสสี(หลวงปู่ คำดี ปภาโส)

เทศนาพาสวาล ๓

เทศนาพาสวาล

สรรหามาเล่าโดย อารมณดี (^____^)

ปลงจา-วิสั ขชนา

(เก็บความมาเล่าต่อจาก “ฐานสโมมุชา” เรียงเรียงโดย คุณหญิงสุริพันธ์ มณีวัฑ)

หลวงปู่' ขอบ ฐานสโม พรสุปฏิ บันโนผู้ เป็นลูกศิษย์สำคัญรูปหนึ่งของพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต หลวงปู่' อาพาธเป็นอัมพาต ทำให้ร่างกายซีกซ้าย ตั้งแต่ไหล่ แขน ขา ใช้ การเคลื่อนไหวไม่ได้ รวมทั้งการพูดก็เป็นไปอย่างยากลำบาก และโดยปกติ ท่านก็เป็นผู้ ที่พูดน้อยอยู่แล้ว แต่ว่าลูกศิษย์หลายคนก็อดไม่ได้ ที่จะกราบเรียนถามปัญหา ซึ่งคำตอบสั้นๆ แต่ได้ ความหมายนั้น น่าฟัง ยิ่งนัก

“คำถาม หลวงปู่' เจ้าคะ ทำอย่างไรจึงจะพ้นทุกข์ไม่ได้ อดมาเกิด แก่ เจ็บ ตายอีก

หลวงปู่' ไปบวช

คำถาม หลวงปู่' ครั้นเพื่อนมันแกลังนิทานว่า ร่ายผมต่าง ๆ นานา ทำอย่างไรดีครับ

หลวงปู่' บัด อดสนใจ

คำถาม มันอดไม่ได้ นี่ครับ

หลวงปู่' แผ่เมตตา

คำถาม หลวงปู่' เจ้าคะ พวกเพื่อนฝูงหนูเขาร่ำรวยมีเงินกันทั้งนั้น

ทำยังงัยหนูถึงจะรวยอย่างเขาบ้าง บ้างละเจ้าคะ

หลวงปู่' ทำงาน

(ผู้ ถามนั่งไป คงจะติดตามหลวงปู่' ไม่ค่อยทันแล้ว เธอก็ถามซ้ำอีกอย่างไม่ค่อยจะแน่ใจ)

คำถาม ทำงานแล้ว จะรวยเนอะเจ้าคะ

หลวงปู่' ทำบุญด้วย'

พระก็ป่วยเป็น

(เก็บมาฝากจากพระธรรมเทศนา ของหลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชโช
สวนสันติธรรม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี)

ร่างกายมันก็เต็มไปด้ วยความทุกข์อยู่อย่างนี้ ห้ามมันไม่ได้
ขนาดพระพุทธเจ้าท่านก็เจ็บป่วย ไม่ใช่ไม่ป่วย
เมื่อก่อนหลวงพ่อยู่เมืองกาญจน์ มีอยู่วันหนึ่ง ไปบีณฑบาด
มีโยมผู้ หญิงคนหนึ่งนะ เขามาใส่บาตร
พอดีกับบาตรใส่ บอกตักโรตักก็ยให้หลวงพ่ ถวาย เอาโรตักยไข่ เจ็บถวาย
อีกรวันเราไม่สบายไปเลย (โยมหัวเราะ)

ตอนนั้นครุบาอายังไม่ได้ บวชนะ ก็ให้ ไปบอกโยม
วันนี้หลวงพ่ไปบีณฑบาดไม่ได้ นะไข่ ขึ้น
โยมอุทานด้ วยความตกใจ ฮั ่า พระก็ป่วยเป็นเหมือนกันหรอ

นี่คิดอะไรพิลึก ร่างกายนี้ยังงักก็เจ็บป่วยนะ ห้ามมันไม่ได้
ร่างกายนี้ยังงักก็แกก็เจ็บก็ตาย ห้ามมันไม่ได้ หรอก
แต่ถ้าเราทำใจได้ เรายอมรับความจริงได้
ว่าร่างกายนี้อยู่ได้ ชั่วครั้งชั่วคราว เตี้ยวกแก็เตี้ยวกเจ็บเตี้ยวกตาย
ถ้าจิตใจยอมรับความจริงอย่างนี้ได้ ไม่ว่าอะไรมันจะเกิดขึ้นในร่างกาย
มันก็พอทนได้ รับได้

ข้อแตกต่างระหว่างความคิด กับ บจิตที่รู้

Dungtrin's Answer

ดั่งตฤณวิศิษฐ์

**ถาม : ข้อแตกต่างระหว่างความคิดกับ บจิตที่รู้คืออะไรคือเข้าใจว่าความคิดคืออะไร
คล้ายๆรู้ว่าเราคิดอะไรอยู่แต่จิตที่รู้นี้พิจารณาว่ามันเป็นยังไงคะ**

เอาอย่างนี้นะ เวลาที่คุณมีความสงสัยแบบนี้
เกิดกันเยอะนะ เวลาที่เจริญสติแล้ว
มักจะนึกว่า เอ๊ะ ความคิดอยู่ตรงไหนจิตอยู่ตรงไหน
มันเป็นอันเดียวกันหรือเปล่า
ถ้าคุณอยากจะแยกแยะให้เห็นความแตกต่างจริงๆ
ผมขอให้ สังเกตอย่างนี้
เมื่อไหร่เมื่อคิดฟุ้งซ่านแบบไม่มีระเบียบ
มันส่งความคิดขึ้นมาเองนะ
ลักษณะของจิตจะแคบหรือจะหม่น ให้ ดูความรู้ สึก นะ

เวลาที่เรารู้สึกฟุ้งมากๆ นี่ก็ออกใช้ไหม
มันรู้ สึก หม่นๆ มันรู้ สึก ว่าจิตมันยุ่งๆ อยู่
นั่นแหละ ตัวนั้นแหละคือสภาพของจิตที่เป็นอกุศล
คือไม่ใช่ว่าคิดชั่วคิดไม่ดี
แต่หมายความว่าความฟุ้งซ่าน ความหดหู่
มันเป็นต้นเหตุของความเป็นอกุศลของจิต
ภาวะอกุศลหมายความว่า ไม่สว่าง ไม่เต็ม ไม่เบิกบาน ไม่ยินดี
มีความรู้ สึก หม่นหมองนะ นั่นคือลักษณะ
ถ้าหากคุณสังเกตออกว่าตอนนี้เราหม่นหมองอยู่
ตรงนั้นนี่ส่วนของจิต
แต่ถ้า รู้ สึก ถึงความยุ่งๆ ฟุ้งๆ อยู่ นั่นนะ ส่วนนั้นคือความฟุ้งซ่าน
เข้าใจนะ มันจะได้ แยกถูกมันจะได้ หายสงสัยนะครับ

ดั่งตฤณพจนาน

Dungtrin's rhapsody

ดั่งตฤณพจนาน

ดั่งตฤณพจนาน
Dungtrin's rhapsody

ท้อหุ้ม คลุมจิต มิดเม้น
เหยียด คู้ ดูตัว ทัวกาย
แปลก เปลี่ยน เวียนคิด ผิดแผนก
คราก่อน ตอนนี อันไหนกู

ทำไมเหวี่ยงไม่เคยซึ่งจนวันนี้
วันที่เพ่งเล็งรู้ดูใจกาย
แสงวิสุทธิผุดซ่าแรกแหวกทางออก
ข้มข้มแจ่มแจ้งแทงกระจ่างกายไซ้ใคร

เห็นเป็น ตัวกู อยู่ได้
ร่างร้าย นีหรือ คือกู
ยากแยก ดีชั่ว ในหัวกู
รังอยู่ ครูเดียว เตี้ยวมลาย

วันที่มีพระผู้ชี้จันทรหาย
กิเลสพ่ายส้ารอกกูรู้ชัดใจ
จากคอกขังพังสู่ฤกษ์เบิกบานไสว
ใจไข่กูรู้แน่แท้แค่ธรรมมา

ดั่งตฤณ

ภาพโดย mommam
<http://mommamgallery.multiply.com/>
<http://mommam777.multiply.com/>

www.dlitemag.com

มานมนตรา ฉบับที่๒๑

วรรณกรรมหัวใจ

โดย ชลนิล

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ขณะที่ราตรีกาลแห่งหนึ่งกำลังอึมเฒด้วยความสุข หว่าไต้มานราตรีเดียวกัน กำลังจะมีเหตุร้ายอุบัติขึ้น.

หลังกลับจากออฟฟิศของมรรคา พันเกลียวไม่ได้ ไปซื้อข้าวของเพื่อเตรียมทำพิธีใดๆ อย่างที่บอกกับเขา การที่จะนำ 'ของ' ไปทำพิธีนั้น ไม่ได้ ใช้ เวลาถึงสองสามวัน เพียงแค่ยกขึ้นมาตั้งบนแท่น กล่าวอาราธนาคุณพระรัตนตรัยและสวดบูชาคุณครูบาอาจารย์ ตั้งอธิษฐานจิต ไม่ถึงชั่วโมงก็ใช้ได้

พันเกลียวอยากให้ มรรคาไปหาปีกแก้ว แม้ จะรู้ ว่ามันไม่เป็นการยุติธรรมต่อกะพ้อเลยก็ตาม หญิงสาวใช้เวลาตลอดบ่ายถึงเย็น นั่งเจียบบนที่ป่าช้า ในวัดซึ่งไม่ค่อยมีคนสัญจร หลอนทบทวนดูตัวเอง ตามใจอย่างลึกซึ้งในหลายๆ เรื่อง และหนึ่งในนั้นคือ..หลอนคิดอย่างไรต่อมรรคา?...

กว่าจะได้ คำตอบข้างแสนยากเย็น พอหญิงสาวกระจ่างใจแก่ตนเองแล้ว แล้วก็ อดถอนใจอย่างเหน็ดเหนื่อย....หลอนพึงใจผู้ ชายคนนี้เป็นคำตอบที่พันเกลียวไม่แน่ใจว่าควรยินดี หรือเสียใจกับมันดี.

ใกล้ พลบ หญิงสาวจึงออกจากวัด แวะซื้ออาหารสำเร็จก่อนเข้าบ้าน เพราะรู้ว่า ด้วยเรี่ยวแรงที่ถดถอยลงของยายคนเก่าแก่ในบ้าน แก่คงไม่ได้ เตรียมอะไรไว้ ให้ มากนัก

ฟ้าเริ่มมืดเมื่อหญิงสาวเปิดประตูเข้าบ้าน สายลมกรรโชกเย็นหวนรอบร่างหลอนเป็นการทักทาย พันเกลียวชนลูกชู้ รีบตั้งสติ..มีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นแล้ว

หญิงสาวยืนนิ่ง ใช้ สายตาเก็บรายละเอียดรอบตัวอย่างรวดเร็ว ไฟที่ระเริงในบ้านไม่ได้ เปิด มีเพียงแสงไฟรั่วส่วางออกมาจากตัวบ้าน บริเวณที่หลอนยืนถูกห่อ มลล อดมั่วไม่ ผลใหญ่ๆ ความมืดยิ่งมืดกว่าเดิม

ซ่า...ซ่า... เสียงใบมะม่วงดองลมดังกราว พันเกลียวก้าวเท้าเข้าไปไม่ทันทางเดินขึ้นบริเวณระเบียง จึงเอื้อมมือกดสวิทช์ไฟบนผนัง..แสงซีดๆ ของหลอดไฟสว่างขึ้นมา หญิงสาวออกจะแน่ใจด้วยซ้ำว่า แสงไฟมันสว่างน้อยลงกว่าเดิมมากมาย

ประตูบ้านไม่ได้ ล็อก ไฟห่อ อดรับแขกไม่ได้ เปิด เมื่อเดินลึกเข้าไป สายตาพอจะเห็นแสงสว่างส่องลอดมาจากห้องทำงานที่หลอนใช้ อดอนรับบรรดลูกชู้ างทั้งหลาย

จิตใจที่ค่อยสงบกลับเต็น ฤทธิ์หญิงสาวสะกดมันด่วัยบทสวดพุทธคุณที่ใช้ เป็นบทแรกของการบำเพ็ญภาวนา

ประตูห้องทำงานเปิดออก แสงสว่างชวนให้นัยนดา ชั่วครู่กว่าจะมองเห็นภายในห้องชัดเจน

สี่เหลี่ยมอันที่ทาผนังดูจะเข้ มข้นขึ้น โต๊ะขนาดย่อมที่ปูผ้าดำ ยิ่งแลดูลึกลับน่าสะพรึงกลัว ทั้งห่อ อดไม่มีเฟอร์นิเจอร์อื่นๆ ตกแต่ง มันจึงแผ่ความวังเวง และโดดเดี่ยวอย่างไม่อาจซ่อนเร้น

สายตาของพันเกลียวจ้องเขม็งไปยังเก้าอี้ตัวใหญ่ มันไม่ได้มีสิ่งใดผิดปกติกว่าเคย นอกจากมีบุคคลหนึ่งกำลังขูกร่างคุดคู้อยู่บนนั้น

ร่างชาดูร่วงโรยอย่างไม่น่าเชื่อ นัยน์ตาลับสนิท ผิวพรรณเหี่ยวแห้งซีดกรอบราวใบไม้แห้งใกล้ร่วงจากต้น เก้าอี้ตัวใหญ่กับหญิงชราร่างเล็ก บอบบาง

“ยาย” พันเกลียวพึมพำเบาๆ จิตใจกระสับกระส่ายจนไม่อาจควบคุม

จากสัมผัสบอกว่าร่างนั้นยังอบอุ่น ที่ข้อมือยังมีจังหวะเต้นของชีพจร พันเกลียวเกือบจะถอนใจ แต่แล้วแสงสว่างก็ดับลงในฉับพลัน

มีด...มันมีดไม่ผิดกับ บล็อก นตร์ หญิงสาวตัวชาดิก พบว่าตนเองตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบจนไม่อาจแก้ไข หล่นพลาดที่ไม่สามารถควบคุมสติ และจิตใจให้สงบตั้งมั่นไว้ซึ่งแปลกปลอมจึงจู่โจมเข้ามาโดยไม่ทันเตรียมตัว

มันเริ่มแล้ว หญิงสาวบอกกับตัวเงาสีชมพู ดังเบาๆ คล้ายเสียงลมหายใจของอสุรร้าย ความมืดแปรเปลี่ยน..แสงสีแดงฉานค่อยสว่างขึ้น เป็นแสงที่เหมือนส่องผ่านเลือดสดๆ

พันเกลียวแทบจะรับใจไม่อยู่ เมื่อมองเห็นบริเวณรอบๆ ตัวที่นี้ไม่ใช่บ้านที่หล่นรู้จักอีกแล้ว..

๑๖

มันคือที่ไหนกัน..หญิงสาวไม่อาจตอบได้ แต่ที่แน่ๆ มันไม่ใช่ไขว้ที่คุ้นเคย ห้องสี่เหลี่ยมไร้เฟอร์นิเจอร์ กลายเป็นสถานที่โล่งกว้างสุดลูกหูลูกตา แสงสีแดงฉานทาบบริเวณรอบๆ ตัว หล่นและกินอาณาเขตออกไปราวเกือบร้อยเมตร และไกลกว่านั้น คือเขตแดนความมืดอันน่าขนลุกเกรียว

พันเกลียวกำลังเหยียบอยู่บนดินเหลวๆ เจาะแฉะ กลิ่นคาวซัดจนติดจมูก หล่นยกขาก้าวออกไปด้วยความยากลำบาก..ไม่มีขาย สิ่งต่างๆ ในห้องสูญหาย หล่นต้องใช้เวลา ความสามารถของตนบุกฝ่าแดนมายาที่ออกไป

รอบตัวหญิงสาวระเกะระกะด้วยเนินดินสูงๆ ต่ำๆ พอหยั่งขาเท้าก็จมลึกถึงตาตุ่ม ยกขึ้นมาก็แสนยาก กลิ่นคาวยิ่งรุนแรงกว่าเดิม

“ฟู...ฟู...” เสียงประหลาดดังจากเบื้องหน้า เนินดินที่นิ่งสงบกลับมีอาการเคลื่อนไหว คล้ายลูกคลื่นในทะเลกว้าง

พันเกลียวตั้งสติ ระลึกถึงคุณครูบาอาจารย์ แต่ยังไม่ทันถึงเสียวินาที เสียงระเบิดก็กึกก้องดังขึ้น

“บรีม” ดินเหลวแตกกระจาย ร่างสุดอัปลักษณ์แสนวิกลวิกาลพุ่งขึ้นมา

หญิงสาวปาดเศษดินที่กระเซ็นมาโดนหน้า พร้อมกับมองฝ่าแสงสีแดง ร่างที่โผล่ขึ้นมาทำให้หล่นนึกพรันพรึง หัวของมันเหมือนปลาตัวใหญ่ ลื่นที่แลบปลาบไม่ต่างจากงู ลำตัวคล้ายกิ่งก่า มีเกล็ดชิ้นใหญ่ๆ ติดแทนหนัง มือก็เช่นเดียวกับขาหน้าของกิ่งก่า ส่วนขาหลังเป็นขาหมู...

มันกระโจนเข้าใส่ พันเกลียวเบี่ยงตัวหลบ ร่างเสียหลักล้มลงไปในดินเหลวพยายาม
ตะเกียกตะกายหนี คางตาต่างๆ กลับหลงเลื่อนไม่อาจใช้ ทันท่วงที

"เฮ้..." ลั่นยืดยาวแลบปลาบฉก พันซ์ อเท้ าทหล่อน หญิงสาวกลั่นใจดิ่งลั่นอันมีเมื่อกสั่นออก แต่
ไม่สำเร็จหน้าซำมันกลับเป็นฝ่ายดิ่งหล่อนเข้า ไปหา

มือทั้งสองของพันเกลียวกดดันพื้นแน่น ผืนตัว.แต่ไร้ ผล ดินเหลวถูกไถเป็นทางยาว และหญิง
สาวได้ สติในชั่ววินาทีนั้น.

"ปฐวีภัสส"'

หญิงสาวใช้ เวลาสองสามวินาทีกลับตาสำรวจใจ กำหนดดินเหลวเป็นอารมณ์ จากนั้นกอบดินขึ้น
อธิษฐานจิตและขว้างไปสุดแรง

ดินเหลวกลับแข็งคล้ายหินหนาพุ่งเข้าใส่ปีศาจลูกผสมอย่างจัง

"อ้าก..." มันร้องออกมาคำเดียว ลั่นคล้ายจากซ อเท้.พันเกลียววางมือบนแผ่นดินอีกครั้ง ตั้งใจ
แน่วแน่เปลี่ยนดินเหลวทั้งหมดให้ เป็นแผ่นดินอันแข็งแกร่ง

ชั่วแวบ แสงสีแดงถูกขจัดไปบางส่วน พันเกลียวขึ้นไปยืนเต็มเท้า บนพื้นดินที่แข็งแกร่ง มองปีศาจ
ตรงหน้า ตั วใจสงบขึ้น หล่อนรู้ แต่แรกแล้วว่านี่เป็นภาพลวงตาที่เกิดจากอำนาจมนต์มายา หล่อนด ้องหา
วิธีหลุดออกไปให้ได้

แต่เพียงไม่ถึงจิตใจ เสียงระเบิดดังบรีมๆ ขึ้นซ ่อนๆ กัน ปีศาจรูปร่างหน้าตาไม่ผิดจากเจ้าตัวแรก
โผล่ขึ้นมาทีละตัวๆ จนแน่นหนา

พันเกลียวสุดลมหายใจอย่างหนาวเหน็บ...ทำอย่างไรถึงจะฝ่าออกไปได้

**ฟ้ามืด ดาวเต็มฟ้า คลื่นทยอยซัดเข้าหาฝั่งไม่ขาดสาย นอกจากดวงดาวยังมีดวงจันทร์
...แสงจันทร์คลี่พรหมทิวหาดทรายขาวนวล ลมทะเลพัด กระทบโขดหินระลอกสลับ ดเป็นเงาดำ**

มรรคากับปีกแก้ว เติญหาดทรายกลีบ านอย่างเชื่องช้า เสียงพุดคุยผสานมากับสายลม

"พี่มค์ตามแก้วถูกได้ ยังไงคะ

...ไม่มีคำตอบจากชายหนุ่ม...

"ที่จริงแก้วน่าจะเดาออกน.ว.ว่ายังงี้พี่มค์คงคิดถึงที่นี้เป็นแห่งแรก"

เสียงหัวเราะใสๆ ดังกังวาน

"แต่ทำไมป่านนี้เพิ่งจะตามมาก็ไม่รู้"

"ถ้าพี่มาก่อนหน้านี้แก้วคงดีใจแบบนี้หรือเปล่าจ๊ะ คำถามของมรรคาแว่วมา

"ไม่รู้ ลี ค่ะ เสียงอีกฝ่ายแผ่วลง ศีรษะเอียงซบไหล่คนตัวสูงกว่า แขนเล็กๆ กระหวัดแขนแข็งแรง
ไว้ หลวมๆ ไม่มีคำพูดใดแว่วมากับสายลม ทั้งสองยังอยู่ในอ้อมกอดของชายหาด แสงดาว และฟ้ากว้าง

**พวกมันขยับเข้ามาซำๆ ตัวของมันใจ พันเกลียวยืนนิ่ง ปีกปลายเท้ามัน สงบใจ
หล บตาลง นี่กำหนดดวงเทียนสว่างวันแวม และขยายแสงเทียนให้สว่างโพลง โชติช่วง**

หล่อนลืมหัดขึ้น มองไปยังกองทัพปีศาจ ฉับพลัน เปลวไฟสีน้ำเงินเข้ม ก็ลุกพริบเหนือหัวพวกมัน

“วัด...วัด” เสียงร้องกรีดแหลมไม่ต่างจากเสียงผ่านปลายไม้ อันแคบเล็ก พวกมันเต้นเร่าๆ กลิ้งเกลือกลงกับพื้นเพื่อพยายามดับไฟ

สติกลับคืนสู่หญิงสาวเต็มรัย หล่นทรุดร่างลงขัดสมาธิ บทสวดที่พ่อเคยสอนให้ท่องจำ กังวานแว่วขึ้นมา...

“...คาถาขัยมงคล..”

พันเกลียวขยับริมฝีปากท่องตามกระแสเสียงที่กังวานในหัว บทสวดสั้นยืดยาวถูกถ่ายทอด ออกมาตั้งแต่ต้นจนจบ บรรยากาศอึดอัดรอบกายค่อยคลายลง เมื่อลืมตาหญิงสาวถอนใจด้วยความโล่งอก ทุกอย่างกลับสู่สภาพเดิม แดนมายาถูกทำลายลงแล้ว

ยายพุ่มตัวยุบจนเกือบจะแสงไฟส่องสว่างตามปกติ พันเกลียวลุกขึ้นยืนมองรอบๆ ห้องอย่างเหน็ดเหนื่อย จากนั้นพยายายขึ้นนอนบนโต๊ะเตรียมปฐมพยาบาล

ชุดยายอยู่อีกห้องหนึ่ง พันเกลียวต้องออกไปเฝ้า

หล่นเปิดประตูออกแล้วผงะหงาย ถอยหลังก้าวใหญ่ มีร่างทะมึนยืนขวางเต็มประตู.ผู้ชายตัวหนา หุ่นนักกล้ามใบหน้าไม่คุ้นเคย แต่สร้างความรู้สึกประหลาดใจแก่พันเกลียว

ดวงตาของเขาเหลือกกลับเห็นแต่ตาขาว ผิวพรรณเขียวซีด คล้ายศพตายมาหลายวัน กลิ่นฟอรั่มล้นจนจัดกระทั่งจมูก ยิ่งกว่านั้นหล่นยังเห็นขมับเขามีแผลขนาดใหญ่เป็นรูกว้าง แผลจากกระสุนปืน

รอยเลือดเกรอะกรังยังหลงเหลือให้เห็นตามใบหน้าและเสื้อผ้า พันเกลียวถอยหลังมาอีกสองก้าว หลังจากผ่านเหตุการณ์น่าสยดสยองขวัญมาแล้ว หล่นควบคุมสติได้เร็วขึ้น

มันไม่ได้มาตัวเดียว อีกร่างมีขนาดย่อมกว่า ใบหน้ามันมีรอยแผลยับเยิน บางรอยพอจะมองเห็นผิวหนังและรอยเย็บตกแต่ง แต่ถึงกระนั้น ก็ไม่อาจดูออกว่าเป็นใบหน้าที่มนุษย์หรือไม่

มันทั้งคู่กำลังก้าวเข้ามาหา ด้วยท่าทีคุกคาม ใบหน้าของพันเกลียวขาวจนออกซีด ถอยหลังจนติดโต๊ะ สำนวนใจ นึกถึงมนต์นะจังงัง.

“หยุด” หล่นดวาดลั่น สองร่างนิ่งงันเหมือนตุ๊กตาหมตลาน

หญิงสาวปาดเหงื่อออกจากโหนก มองอาคันตุกะผู้หวังร้ายทั้งคู่อ้างพิจารณา พวกมันไม่ใช่ปีศาจ อสุรกาย...ไม่ใช่ดวงวิญญาณ แต่มันเป็นเพียงซากศพ...ศพที่ถูกโยนโย ใช้งาน

“สะ...สะ...” เสียงหัวเราะดังเสียดประสาทแว่วมาจากซากศพ

“ดูสิว่ามนต์ของเอ็ง กับอำนาจของข้า ใครมันจะเหนือกว่ากันพันเกลียวรู้ ชัด มันเป็นเสียงปีศาจหมอผี

ร่างที่แน่นอนพยายามขยับกายอย่างลำบาก แขนทั้งคู่ยกขึ้นทั้งคู่ เหมือนไม้ตายขาลากๆ ไม่อาจโค้งงอได้ สะดวก มันทั้งคู่แยกกันชนาบขางพันเกลียว

“แกด องค์กรอะไร หญิงสาวส่งเสียง

“มึงอยากช่วยอีกะพี่ หนักไม่ใช่หรืคำตอบก็ออกมา” ถ้าเอาชนะข้าได้ ค่อยว่ากัน

พันเกลียวเข้าใจแล้ว การที่หล่นกับมรรควางแผนร่วมมือไปช่วยกะพี่ เป็นสาเหตุให้มันมา...แต่เวลานี้หล่นจะเอาอะไรสู้ กับมัน'ของ' ที่พ่อทิ้งไว้ ยังอยู่ในห้องพระวิชา ที่หล่นมีจะต๋านมันได้ สักเท่าไร หล่นยังไม่มั่นใจ

แขนอันยาวเหมือนของพวกมันตัวดำเข้าใส่หล่อนอย่างรวดเร็วหญิงสาวหลบแล้ววกระโจนหนี ตั้งใจออกทางประตู แต่เหมือนรู้ใจ ศพตนหนึ่งกระโดดขวางหล่อน พอหล่อนเปลี่ยนทิศ ปีศาจอีกตนก็โผล่เข้าใส่

เมื่อไม่มีทางเลือก หญิงสาวได้แต่ชี้นิ้วใส่หน้าพวกมัน กำหนดอำนาจจิตไว้ที่ปลายนิ้ว ผลที่ได้เพียงทำให้มันผงะไปชั่วครู่ พันเกลียวรู้วิธีหาที่หล่อนฝึกฝนยังอ่อนด้อยนัก ล่าทั้งสองมือกับพลังสมาธิที่ฝึกยังไม่ถึงขั้นใช้ ออกได้ ตามใจคงยาก ตานกับอำนาจอีกฝ่าย ที่นับวันยิ่งสูงขึ้นได้

พันเกลียวหลบพ่นมาเฉียดฉิว นึกเสียใจที่ห่อหุ้มนี้ไม่มีอะไรพอจะหยิบฉวยมาใช้ งานได้เลย อาโปกลืนที่หล่อนฝึกคล่องกว่าเพื่อนก็ขาดปัจจัยสำคัญคือน้ำ พันเกลียวจึงได้แต่กระโดดหลบไปมา ไม่สามารถออกจากห้องได้

ห่อหุ้มกว้างนัก หนึ่งในมนุษย์สองผิวดำไล่จับกัน ดูเผินๆ อาจน่าขัน แต่พันเกลียวยังไม่ออก ทุกวิชาที่มี อย่างน้อยหล่อนต้องใช้เวลาสามวันตั้งใจสมาธิ แต่เหมือนเจ้าสองตัวนี้จะรู้ จึงเร่งไล่หล่อนจนไม่เวลาพัก

พันเกลียวพลาด...หล่อนถูกต้อนเข้ามุมอับ สองศพเข้าหุบ มือทั้งสองบีบคอหล่อน เค้นอย่างรุนแรง ศีรษะหล่อนกระแทกผนังจนมีน้ำวูบ กลืนเหม็นฉุนของฟอร์มาลีนและกลิ่นศพใกล้เน่า จนจุกจนหญิงสาวคลื่นเหียน วิงเวียน

ท่ามกลางความคับขันหล่อนจึงได้คิด กลับตาสำรวจใจ อธิษฐานจิตขอให้ น้ำลายแห่งตน เป็นน้ำมันที่ทรงอำนาจ

หล่อนรวบรวมกำลัง บ้วนน้ำลายออกมา น้ำลายตายที่น้ำลายมีแรงกระเซ็นเพียงเบือนมือพวกมันเท่านั้น แต่ก็เพียงพอแล้ว ที่จะทำให้พวกมันสะบัดมือเราๆ ราวกับโดนน้ำกรด

โอกาสเป็นของหล่อน หญิงสาวใช้ความเร็วที่สุดกระโจนออกจากห่อหุ้ม รีบวิ่งขึ้นบันไดไปยังห่อหุ้มชั้นบนบน.ถ้าให้ห่อหุ้มได้ ก็ไม่ได้ องค์กรสั่งใดแล้ว อำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ มีมากพอที่จะไม่ยินยอมให้ผีร้ายตนใดแย่งชิงเข้าไปได้

ประตูเปิดผาง พันเกลียวก้าวเข้าห่อหุ้มแล้วแต่ทว่า...

"ดับ" เสียงทึบๆ ดังขึ้น หญิงสาวหมดสติล้มพับ

เจ้าของเสียงเป็นชาวศพอีกซาก ถือไม้ดุนอ้อม มันไม่สามารถเข้าห่อหุ้มได้ ก็จริง แต่สามารถทำร้ายพันเกลียวไม่ห่างจากร่างของมัน มีเงาดำทะมึนสูงใหญ่ยืนจังกะวโบนหน้าขาด วนคล้ายหน้ากาก ยังคงบิดเบี้ยวคับแคบ มันเองก็ไม่สามารถเข้าห่อหุ้มได้ ขณะที่มันอับจนปัญญา ทันใดนั้นเงาดำของมันก็ฉวยแววโลด...พันเกลียวล้มในห่อหุ้มก็จริงแต่ปลายนิ้วเท้าข้างหนึ่งยื่นผ่านธรณีประตูออกมา...ปีศาจหมอผีกระหิ่มใจ ยินดี..เท่านั้นที่เพียงพอให้น้ำวิญญาณหล่อนออกไปแล้ว

เสียงคลื่นกระทบฝั่งปลุกปีกแก้วจากห้วงนิทราอันนารี نرمย์ ฟ้ายังไม่สว่างดิ้นก แต่กระนั้นหล่อนก็รู้สึกว่าได้นอนเต็มตามทะเลพิศในมะพร้าวตั้งชูซ่าผสานกับเสียงไก่ขันแว่วมาไกลๆ

วันนี้เป็นวันที่ปีกแก้วมีความสุขที่สุด ช้อแรกเพราะหล่อนกับมรรคาเข้าใจกัน ส่วนอีกขั้วคือวันนี้หล่อนอายุครบยี่สิบปี นับว่าผ่านพ้นวัยของเด็กสาวเข้าสู่วัยสาวเต็มตัวแล้ว เป็นผู้ใหญ่ว่าจะคิดตัดสินใจ กระทำเรื่องใดๆ ด้วยตนเองโดยไม่มีใครขัดแย้งจะมีเรื่องเดียวที่หล่อนยังสนใจอยู่ลึกๆ

‘คุณเอา’ ขาดการติดต่อกับหล่อนมานานเหลือเกิน นับตั้งแต่เกิดเรื่องจนถึงปัจจุบัน ปีกแก้วไม่เคยได้ ยืนเคียงคุณเอา ช่วงเวลาที่หล่อนนั่งมอมหยาอย่างเดียวนาย เคยร้องเรียกคุณเอานับครั้งไม่ถ้วน หวังให้ ช่วยปลอบใจ ชี้เส้นทางปลอดภัยไปรับให้ แต่ก็เจียมปีกแก้วว่าจอต้ง ยืนหยัดด้วยตัวเอง ใช้ สายลมและเสียงคลื่นเป็นเพื่อน จนเวลาช่วยคลายเกลียวในใจลง หล่อนจึงกล้าโทรศัพท์ไปหาบรรดา หวังเพียงได้ ฟังเสียงเขาให้ อบอุ่นใจ แต่ใครจะคิด เวลาไม่ถึงครึ่งวัน บรรดา กลับมียืนอยู่ตรงหน้า หล่อน

ปีกแก้ว ยินดี ดีใจจนลืมคุณเอาไปชั่วขณะ

“คุณเอาคะ” สาวเพ็งเต็มวัยยิ้บร้อง เรียกชื่อในใจ

“คุณเอาเจ้า ขะ” หล่อนลืมตาแป๋ว จ้องเสียงเรียกเบาๆ

แต่ก็เจียม...เช่นเคย...ปีกแก้ว วาดใจ นึกว่าวันนี้คุณเอาอาจจะยอมติดต่อกับหล่อน แต่ก็เปล่าประโยชน์ คุณเอา ยังคงเป็นบุคคลลึกลับเช่นเคย

ฟ้ากลายเป็นสีขาว ปีกแก้ว จรดปลายเท้า ออกจากห้อง ปิดประตูอย่างเบามือ ก่อนจะยกไปที่ เก้าอี้ยาว หันรับแขก. บรรดา นอนเหยียดขาหลังสนิท มีเพียงผ้าห่มผืนบางๆ คลุมกาย

ปีกแก้ว จรดกายลงตรงพื้นหน้า เก้าอี้ยาว นัยน์ตาจับอยู่ที่ใบหน้า บรรดา สว่างพอที่จะเห็น รายละเอียดใบหน้า เขาชัดเจน หญิงสาวเอียงคอมองพลาจอยยิ้ม. ยามบรรดาหลับเขาตอบอุ่นที่สุด นัยน์ตาคมดึกที่ใครๆ นึกหวาด ไม่อาจส่งแสงยิบๆ ชั่วครู่ ริมฝีปากบางที่มักเม้มสนิทหายยิ้มยากเย็นก็ คลายลง

แสงแรกแห่งอรุณอาบไล่ ใบหน้าเขาราวกับเป็นมืออันอ่อนโยนของมารดา ปีกแก้ว มองเงาเขายาว อย่างนึกขื่นขมอยากเอามือไปลูบเล่น แต่เกรงเจ้า ตัวจะตื่นเสียก่อน

หลังชื่นชมจนอิ่มแล้ว หล่อนก็เลื่อนสายตาไปนอกหน้าต่าง แหงนคอมองยอดสนเอนไกวตาม จังหวะสายลม จิตใจดื่มด่ำกับธรรมชาติยามอรุณ กระทั่งรู้ สึกว่ามีการเคลื่อนไหวบางอย่างขี้อุญๆ แต่ไม่ทันขยับตัว แก้มหล่อนก็สัมผัสกับลมหายใจอุ่นๆ และเคราะห์ๆ อย่างนุ่มนวล

หันหน้า มาจึงพบว่าบรรดาตื่นแล้ว เขากำลึงยิ้มให้ หลังจากหอมแก้ม หล่อน

“สุขสันต์วันเกิดจ้ะ

หญิงสาวร่อนผาวที่ใบหน้า และขอบคณานมาแล้ว วันเกิดของหล่อนในปี บานหลังใหม่ที่ไม่เคย คำน.. ‘พี่มด’ เคยเขามาหอมแก้ม และยื่นของขวัญให้ แต่เข่า

“...สุขสันต์วันเกิดจ้ะ.” รอยยิ้มวันนั้น ไม่ผิดจากวันนี้..

ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปเท่าใด...บรรดาจะปฏิบัติเช่นเดิมอยู่ทุกปี ถึงเขาจะติดงานไกลแค่ไหน ก็ต้อง อดรับมาให้ หันเข้า วันเกิดของน้องน้อยเสมอ

วันนี้...ดวงตาของบรรดามีรอยยิ้ม ริมฝีปากมิได้ หุบสนิทดังเดิม เขาลงมาจากเก้าอี้ยาว นั่ง ตรงหน้า ขัดกับปีกแก้ว ล้วงมือเข้าไปในกระเป๋ากางเกง หยิบดลิ้นเล็กๆ ที่ค่อนข้าง ก่อออกมายื่นให้ เมื่อเปิดฝาออก หญิงสาวต้งองงัน เงยหน้า มองบรรดาด้วยความปีติ

“แหว...ของแม่” บรรดาต้งมือขวาของหญิงสาวขึ้นมา “แม่บอกกับพี่ว่าเก็บไว้ ให้ น้องตอนน้อง โตเป็นสาวนะมด”

น้ำตาปีกแก้ว ไหลซ้ๆ ขณะที่ชายหนุ่มสวมแหวนให้ อย่างทะนุถนอม

“พี่ไม่เคยเห็นแก่วเป็นสาวสักที..จนตอนนี้อายุสี่สิบ น่าจะเป็นสาวได้ แล้วนะจะ อย่าขยออย่าง
เด็กๆ อีก” เขาพูดเรื่อยๆ “นี่นางมือชั ษนี้ ให้ แก่วเก็บไว้ สำหรับคนพิเศษในอนาคตส่วนวงนี้ พี่จะสวม
ให้ พี่นี่นางมือชวาก็แล้ววกัน

เขาสวมแหวนเสร็จกำลังจะชักมือออก แต่ปีกแก่วกลับรั้งมือเขาไว้ รวบขึ้นมาจูบเบาๆ ปรกาศดา
ของมรรคาฉายแววขึ้นวูบหนึ่ง เขาไม่อาจตอบได้ ว่าตนเองรู้ สึกอย่างไร แต่ชั่วเวลาไม่นานปีกแก่วก็โน้ ม
คอเขามากอดไว้ แนบแน่น และสะอื้นให้ อย่างสุดกลั น

มรรคาปล่อยให้ บรรยายาศนี้ดำรงอยู่ชั่วครู่..ก่อนจะพูดเบาๆ

“เด็กชั๊แย” เขายิ้มมยุ่งๆ อย่างหมั่นเขี้ยว “เจอหน้าพี่ก็เอาแต่ร้ องให้

หญิงสาวเงยหน้า ชุ่มน้ำตาขึ้นมา

“พี่มัคค์ ่ หลอนหัวเราะทั้งสะอื้น”ชอบทำให้ เค้ วร้ องให้

“ว่าพี่อีกนะ...คนอะไร...น่าทำยังไม่อาบก็มาร้ องให้ แงๆ ให้ พี่ดูแต่เช้ าเชียว

“พี่มัคค์ยังไม่อาบ เสื้อผ้า ตั้งแต่เมื่อวานก็ยังไม่เปลี่ยนปีกแก่วก็เียง

“จ้ าว..จ้ะ..อาบก็ได้ เสื้อผ้าพี่มีเปลี่ยนอยู่ในรถอีกชุดมั้ง ไปอาบน้าอาบทำกันก่อน แล้วยหา
อะไรรองท้ องกัน”

“เลี้ยงฉลองวันเกิดแก่วนะคะ” หญิงสาวทำท่าเหมือนเด็กๆ

“แต่เช้ าเชียว เขาล้ อ

“เช้ า กลางวัน เย็น เลี้ยงฉลองหมดเลย”

“โอเคๆ”

เขายอมตกลง...ธรรมดา ‘พี่มัคค์’ ไม่เคยขัดใจน้ องอยู่แล้ว ว โดยเฉพาะเป็นวันเกิดที่สำคัญเช่นนี้
ปีกแก่วกำลังยิ้มอย่างสดชื่น ใบหน้าของมรรคาเต็มไปด้วยความรื่นรมย์ โดยหารู้ไม่ว่า อีกด้ านหนึ่ง ยังมี
คนที่กำลังทุกข์ทรมานและรอคอยพวกเขาอยู่

(โปรดติดตามต่อฉบับหน้า)

I wish I knew how it would feel to be free

อิ สระเทียมได้พ้ นธนาการของมนุษย์

เติมธรรมในทำนอง

โดย aston27

I wish I knew how it would feel to be free
I wish I could break all the chains holding me
I wish I could say all the things that I should say
say 'em loud, say 'em clear
for the whole round world to hear.

อันเสรีดีอย่างไรฉันใครรู้
เพราะตั้ องอยู่กับตรวนล่ามขวางขวางเข็ญ
อยากได้ กล่าวเล่าความตามที่เป็น
ให้ โลกเห็นหวนประหวัดทัศน์า

I wish I could share all the love that's in my heart
remove all the bars that keep us apart
I wish you could know what it means to be me
Then you'd see and agree
that every man should be free.

อันความรักในใจฉันใครแบ่ง
ช่วยลดแรงแข่งจิตริษยา
หวังผู้ คนเห็นดีงมตามดารา
ทั่วพาราทุกแห่งหนชนเสรี

I wish I could give all I'm longing to give
I wish I could live like I'm longing to live
I wish that I could do all the things that I can do
though I'm way overdue I'd be starting anew.

อยากवादฝืนปันแจกได้ ดังใจจิต
มีชีวิตอิสระพร อมศักดิ์ศรี
ทำได้ จริ่งทุกสิ่งฝืนทุกวันปี
ถึงแม้ นมีขวางหนามจะขำ มพลัน

Well I wish I could be like a bird in the sky
how sweet it would be if I found I could fly
Oh I'd soar to the sun and look down at the sea
and I'd sing cos I'd know that
I'd know how it feels to be free

คงสุขสันต์หากได้ เป็นเช่นปีกชิน
ได้ เเหิบินในเวหาช่างน่าฝัน
จะเที่ยวท่องทั่วสมุทรสุริยัน
จะขานขับบรรเลงบทเพลงเอ๋ย

เพลงข้างบนนี้มีชื่อยาวเหยียดเฉียดๆ ว่า I wish I knew how it would feel to be free เป็นผลงานการประพันธ์ของนักดนตรีแจ๊สนามว่า บิล เทย์เลอร์ และ ริชาร์ด แลมป์ บันทึกเสียงครั้งแรกโดยนินา ซิโมน (Nina Simone) ไว้ในอัลบั้มชื่อ Silk and Soul ของเธอที่ออกวางจำหน่ายในปี ๑๙๖๗ ตรงกับพุทธศักราช ๒๕๑๐ หรือกว่า ๕๒ ปีมาแล้ว

บิล เทย์เลอร์ เคยเล่าไว้ว่า เขาตั้งใจแต่งเพลงนี้ เพื่ออุทิศให้ กับลูกสาวที่ชื่อ คิม เทย์เลอร์ และบอกว่านี่เป็นผลงานที่มีคนรู้จักมากที่สุด รวมทั้งเป็นหนึ่งในผลงานที่เขาชื่นชอบมากที่สุดที่เคยทำมา

เล่าความตามประวัติของนินา ซิโมน นี่อาจจะไม่ใช่เพลงที่ฮิตหรือโด่งดังที่สุดของเธอ แต่เพลงนี้ก็กลับเป็นเพลงที่บอกเล่าความรู้สึกจากส่วนลึกของเธอได้ ดีที่สุดเพลงหนึ่ง

นินา ซิโมน เกิดที่เมือง ไทรอน มลรัฐนอร์ท คาโรไลนา ในครอบครัวที่ยากจนที่มีลูกถึง ๘ คน ชื่อเต็มในสำมะโนครัวเธอมีชื่อว่า ยูจีน แคทเธอรีน เวย์มอน (Eugene Catherine Waymon) พ่อเธอเป็นทั้งช่างตัดผมและสารพัดช่างแต่สุขภาพไม่สู้ ดีนัก แม่เธอทำงานเป็นแม่บ้านทำความสะอาดตามบ้านคนมีสตางค์

และเป็นนายจ้างของแม่เธอนี้เอง ที่บังเอิญได้ ยินนินาเล่นเปียโนในโบสถ์ และสังเกตเห็นพรสวรรค์ในตัวเด็กหญิงยูจีนวัย ๓ ขวบคนนี้ เลยออกทุนให้ เธอได้ เรียนเปียโน และในเวลาต่อมามีการเรียไรทุนจากชาวบ้านในชุมชน ให้ ลงขันส่งเด็กหญิงยูจีน หรือนินา ซิโมน ในเวลาต่อมา ให้ ได้ เรียนจนถึงอายุ ๑๗

ตอนเธออายุ ๑๒ ปี เธอเปิดการแสดงเปียโนคอนเสิร์ตครั้งแรก ระหว่างที่แสดงอยู่ พ่อแม่ของเธอที่นั่งอยู่แถวหน้า ถูกเชิญกึ่งบังคับให้ ย้ายไปนั่งด้านหลังของสถานที่แสดง เพื่อเปิดโอกาสให้ คนผิวขาวได้ นั่งหน้าแทน นินาจึงประท้วงไม่ยอมแสดงต่อ จนกระทั่งพ่อแม่ของเธอได้ ย้ายกลับมาที่นั่งเดิม

แต่ปัญหาการเหยียดผิวที่เธอเจอกับตัวเองเป็นครั้งแรกในชีวิต คือสมัยที่เธอย้ายไปเรียนต่อที่ฟิลาเดลเฟีย เพนซิลเวเนีย และไปสมัครสอบเพื่อขอรับทุนการศึกษา ซึ่งเธอทำคะแนนทดสอบได้อย่างยอดเยี่ยมแต่ถูกปฏิเสธค่าขอรับทุน ด้วยเหตุผลเดียวที่เธอได้ ยินเต็มสองหูว่า “Because you are black”

นิน่า ซิโมน จักริทธิ์ตัวเอง ไม่ใช่เพื่องการยอมรับในฐานะศิลปินนักร องที่มีความสามารถสูง และเปี่ยมลั วยพลังทุกครั้งทีออกแสดง แต่เธอยังจักริทธิ์ตัวเองเป็นผู้ คัดค านการเหยียดผิวชั้นแนวหน้าคนหนึ่งของอเมริกา

มนุษย์เรา ไม่ว่าจะชาติเผ่าสีผิวใด ลั วแล้วแต่ด ้องการอิสระในการใช้ จีริต คิดอ่าน นำแปลกที่มนุษย์ที่มีอิสระทางความคิด และการใช้ จีริต มักจะสร ้างพัณนาการบางอย่างที่มองไม่เห็นขึ้นมาให้ตัวเอง เช่นกำหนดเรื่องชนชั้น เรื่องสิ ทธิ เรื่องสิ เรื่องสถาบัน เรื่อยไปจนถึงพัณนาการที่เนื่องมาจากกิเลสของตัวเอง และอัตตาตัวตน

ในทางโลกเราวัดระดับปัญญาดั วยปริญาที่ติดบนฝา แต่ในทางพุทธ เราถือว่าบุคคลที่มีปัญญามาก คือบุคคลที่รู้ ทนกิเลสตัวเอง และเห็นความจริงว่าดั วยอัตตาตัวตนมาก เพราะยังอัตตาเยอะทุกขก็แยะตาม ยิ่งมีปัญญาในทางพุทธมากเท่าไหร จิตถึงจะมีอิสระมากเท่านั้น จิตมีอิสระเท่าไหร ทุกขทางใจเราก็จะน อยลงเท่านั้น

วิธีการเรียนรู้ จักตัวเองเพื่อจิตที่มีอิสระได้ ในที่สุด เราเรียก"วิปัสสนา" ครับ

ชวนคิดชวนรู้ ฉบับที่ ๒๖

ชวนคิดชวนรู้ ฉบับที่ ๒๖ ขอเชิญให้ ท่านผู้ อ่านมาชวนคิดชวนรู้ กับศัพท์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา กันค่ะ
ทราบคำตอบแล้ว ส่งคำตอบได้ ที่นี่ค่ะ-> [คลิกที่นี่](#)

ร่วมสนุกภายในวันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ผู้ โชคดีจะได้ หนังสือนั่งล้อมีกรรมพยากรณ์จำนวน ๑๐ รางวัลค่ะ ^_^/

เลือกคำที่กำหนดให้นำมาเติมในช่องว่างให้ได้คำที่ถูกต้องตรงกับความหมาย

ครุ ขรราวาส จักขุ ปฏีรูป สัท สวณะ ไทย สากัจฉา เสนาบดี ปรมัตถ

๑) _____ ธรรม

หลักธรรมสำหรับการครองเรือน

๒) __ _ ธรรม

หลักความประพฤติสำหรับนาง ภิกษุณีจะพึงถือเป็นเรื่องสำคัญอันต้องปฏิบัติ หมาแมวไม่ละเมิด
ตลอดชีวิต

๓) __ _ ธรรม

ของควรให้, ของทำบุญต่างๆ ของถวายพระ

๔) _____ ธรรม

สิ่งที่เป็นจริงโดยความหมายสูงสุด ตามหลักอภิธรรมว่ามี ๔ คือ จิต เจตสิก รูป นิพพาน

๕) __ _ ธรรม

ธรรมที่ดี, ธรรมที่แท้, ธรรมของคนดี

๖) ธรรม _____

การสนทนาธรรม, การสนทนากันในทางธรรม

๗) ธรรม_ _ _

ดวงตาเห็นธรรม คือ ปัญญา รู้ เห็นความจริงว่า สิ่งใดก็ตามมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นทั้งปวงมีความดับไปเป็นธรรมดา

๘) ธรรม_ _ _ _

ธรรมปลอม, ธรรมที่ไม่แท้, ธรรมเทียม

๙) ธรรม_ _ _ _

การฟังธรรม

๑๐) ธรรม_ _ _ _ _

คำเรียกยกย่องพระ สาริบุตรซึ่งเป็นกำลังใหญ่ของพระศาสนาในการประกาศพระศาสนา

เฉลยของฉบับที่แล้ว

- ของที่ภิกษุรับประเคนไว้ และฉันได้ ชั่วเวลาเข้า ถึงเที่ยงของวันนั้น เชนผา ปลา เนื้อ ผัก ผลไม้ ขนมหต่างฯ.....ยาวกาลิก
- ของที่ภิกษุรับประเคนไว้ และฉันได้ ชั่ววันหนึ่งกับคืนหนึ่งคือก่อนอรุณของวันใหม่ ได้ แก่ ปานะ คือน้ำคั้นผลไม้ ที่ทรงอนุญาต...ยามกาลิก
- ของที่ภิกษุรับประเคนไว้ แล้วฉันได้ ภายในเวลา วันได้ แก่ เกสขทัต๕.....สัตตาคาลิก
- ของที่ภิกษุรับประเคนแล้ว ฉันได้ ตลอดไปไม่จำกัดเวลาได้ แก่ ของที่ใช้ ประเป็นยว...ยาวชีวิก
- สภาวะที่แผ่ไปหรือกินเนื้อที่ เรียกสามัญว่าธาตุขันธ์ แข็งหรือธาตุดิน...ปฐวีธาตุ
- สภาวะที่เอิบอาบดูดซึมเรียกสามัญว่า ธาตุเหลวหรือธาตุน้ำ....อาโปธาตุ
- สภาวะที่ทำให้ ร้อนเรียกสามัญว่า ธาตุไฟ.....เตโชธาตุ
- สภาวะที่ทำให้ เคลื่อนไหวเรียกสามัญว่า ธาตุลม.....วาโยธาตุ
- สภาวะที่ว่าง.....อากาสธาตุ
- สภาวะที่รู้ แจ่มอารมณ์ หรือ ธาตุรู้...วิญญานธาตุ

รายชื่อผู้โชคดีที่ได้รับหนังสือ ถน มรณา จำนวน ๒๐ รางวัลค่ะ

- คุณพลอยรุ่ง กรุงเทพฯ
- คุณรุ่งนภา จ.กาญจนบุรี
- คุณกานต์ทิศา จ.ระยอง
- คุณธนาкар จ.ลพบุรี
- คุณวรรณวรางค์ จ.สิงห์บุรี
- คุณเบญจมาศ จ.สุพรรณบุรี
- คุณสุธิดา จ.อุดรธานี
- คุณกาญจน์ จ.นนทบุรี
- คุณศิริรัตน์ กรุงเทพฯ
- คุณวิไลพร จ.ฉะเชิงเทรา

ขอแสดงความยินดีด้วยค่ะ ทางทีมงานนิตยสารจะจัดส่งรางวัลให้ โดยเร็วนะคะ

และขอขอบพระคุณทุกท่านที่ร่วมสนุกกับทางนิตยสารด้วยค่ะ_/_ *^_^*